

چەمى ك خوهمان له ناوى خنكاميم

كومه چيرووك كوردى

مهسعوود قهنبهري

ناسنامہ ئ کتاو

□ ناو کتاو:

□ نقسہر:

□ وئراشتهر:

□ وئنه کيش:

▣ رۆبه رگ:

▣ ویراستار:

▣ چاپه مه نی:

▣ ئەژمار:

▣ شابک:

پڙست

.....	رئ
.....	رهوايهت سييم
.....	چهمئ گ خواهان
.....	زقوم
	پڙوو 405
.....	
.....	باوان
.....	سوو

..... شەپ
..... دەرتۆنكەيل تالا

رئ

وانت ُگ ُگ كهفته رنیا، پیاگ هیمائ دلنیا نهوگ.
هیمائ باوهړئ نات - دلپه شیو بق - چمانئ دایشت خه و
دی. چمانئ له ینوو له دالگ پئیا بوگ. وه هس و
مه یله واری نه نوومه تیگه و رهسییه دهر دهیشتا - هرچیگه

دی گشتی له وەر چهوئی تازه بق. کتوهیل ک جوور
 دوتتهیل ُ بالا بهرز و لاو و رهنگین ئیل له سهوزلانی
 دهیشت شان له شان یهک دهس له ناو دهس، چمائی ئرا
 ههلهپرگه قهتاره داوون. دهیشت وه ئه وه همگه ک تا
 ئه ورهگ ُ چه و ئه لوپی وه لاپیه ناوه، و لاوا بقوگ یال و
 ملیهیل هورد و هراشییهو. چه م ک ُ کر دریزینگ زنگانی بق
 له ناو چاره نوس دهیشت. دارهیل، ملیهیل، ئایه مهیل زوورم
 گله گله کوچگهیل و گومهیل گومهیل خاک، چمائی گشتی
 یه کم جار بقوگ دی.

هه رهناسینگ هه لکیشا، ههس قوتلیگ له ئازادی وهل ُ
 قولتیهیل گیاننیا، ئامیژهن بقون.

وهل ُ هه رهناسینگا، چو هوها هه رچیگه ها دهورییهو
 هه ف بکهید و سلا بهید! وه تمام ئی گه په یله ترس
 نادیارینگ، له سۆکهیل گیانی مرکه و داوگ و ههگ یهق
 قردگئی تواس وه سه کامه تی و دلنیای رووژهیل چرکن ُ
 لهیره وهر له هورهو بووه، رخ چو شوویگ له ناکاوا کاتهیل
 خوهش ُ پیباگ تهرفاوه تون کرد.

فکر ئی سهروان جابر ُ جهله به، کاتیگ دهس له
 قهوییهو نه کرد. جوور ساکی گه رچیلکی پا وه پائی ری کرد

و جوور هاوولف و هاووزئ وه لئيا بق و يه ق پائ (بختكى) گ
چمائ چه وسياؤگه قهئ چاره نؤس پياگا. وانت له باوش
دهيشت تووز كرد و چئ. هؤره وه ريه يل له سؤك ُ كولانه يل
قه ورسان، زهين پياگ سهر راسه و كرديان... شپهئ ئاو
كيه ني كرت كرت نه رم داس له قولپه يل نه رم و ترت ُ
گه نم... قيژ ُ و لنگ مه لؤچگه يل ... بوو نان ساجى تازه له
وه رتاوه دراتگ ... بوو گه نم .. بوو ئه رق ُ له ش ُ هوورهئ
دلته زن ُ كلای هه واس... وه يه يه وه... خوړهئ تانك!
نؤزهئ خومپاره! ... شه لتهئ شلاخ ...! بوو بارؤت و
خون ... بوو نملچ و گچيره دان و دارپزيان ...! ناره تهئ
سه روان ...! برؤزگهئ بردهئ ... هناس شوورئ كيشا و زاق
نوورسه جاده ... جوور مار له ژير ماشينه گه و ده رچئ و پيچ
خول خوارد و له يه ق دؤره و كهفت. ماله يل خه پگين
ديه كه يگ، له ئيلا و ئه ولائ رئ، ته رف ُ تون كهفتون.
به يداخ ُ كاله و بو يگ، له بان ُ مه دره سهئ ديه كه گه،
له ينوو ده س ُ خه يال پياگ گرت و برد وره و له يره وه رهيل.
ئاغائ عه ره بلوو وه ئه و قاچ ُ قول دريژ و مل ناريك و بان
چه وى قوپاته داره و. وه ئه و فارسى - تركى قسيه كردن يه
و... ك هه ميشه «ك» وه «چ» خوهنى

- پدر سوخته! من می گم «چتاب» تو نه گو «چتاب»
بگو «چتاب»

یه ق و ه م ف ماف و ئی پا و ئه و پا کردن وهت: «اجازه
چتاب» و ئاغای عه ره بلوو پرشه ئی شه ری هات! ره گه یل
ملی جته و بقن و وه چوو دان له ناو سه ری و یه ق گیرس و
مفان و وهت: «ئای ئاغا چه پوولم» و منال یل خه شه لیان
بریا. چمان له ئاخر ئی ری چه فت ُ چله، که سی له
مووده ئی وساوگ؟ جما هیما ئی چه وه یلی دل داونه دریا ئی
رییا؟ چ شه و و رووژه یل گیان ته زنیگ وهل خیال نوس ُ
ئی کاتا، بردوگه و سه ر. چه وه یل نققان و ته قه لا کرد گ ُ
ئو کات گ ُ ته تیه یده جه یران و کلای هه و اسا، باریگه وه ر
چه وا...

ئو دار ُ سه ر ُ قرژ تووزین گوجه گ سالان ُ سال بق
له پشت ری وهل ُ ته نیایا چه ناره کرد. ئه و کووره ری ناو
نکی زه رده سیریه یله. ئه و مال یل خه پگین و خپ کردگه ک
جوور ئایه مه یل تاوان بار شان ه یلیان دافیسگانوگ مل بردونه
خوز. چمائی یه کئی وه له پووړ داوگه مل سه ریانا. بوو
خه رمانجی، بوو پونگه و هه له ره زگی، بوو چیمه ن و
پشکوول تازه ... دالگئی وه دهو بایگه پیری ییه و. وه ئه و

شہق سیهئ کالہ و بۆهگ ههمیشه بوو کولنان و دۆکه ل مدوهق دا... له شوونئ کلاى ههواس وه خوه شه والئ سۆهتگ سۆهتگ بگيرئ و له ولا ترهک، يهکئ شان داسه کوول وره يوان مالئگه و چارووکهئ گول چهرمگئ ها سه ربه و و چه پگئ له گيسه يل نه رمئ، وه دس نه رمه وائ ئيواره په خشانه له نا ده مچه وئ. له ناکاو، ک لاوا که يگ، يه ق گ دۆنئد. ده مئ واز مينئد و چه وه يلئ له خوه شى برق دهن و هه له داوان پله گان تيق ُ جفت که يد و تئ وره و پئ...

ئیکه ش ئئ خيالہ وئل کرد. له ناو که له يل ديه که رهئ بق. مناله يل دهس له بازى کيشان و سر و کوپ دانه و لا و وه چه و نه ناسيگه و نوورس نه پئ. ته قياده که لگه خراوه يگ. هۆچ کهس له تئ نيشته جئ نه ق. هاوساگان يه که يه که هاتن و دُشک نوورس نه پئ و يه ق له ناو چه وه يل خه مبار و بيدهنگئ قورسيان ره سييه و ک ههواس و جه يران مردنه. له ئئ فکره وهخت بق زيه لگ هه لالئ... له ينوو چييه و سه ر خال ترهک... ئه ق کۆچه باريک و دريژه گ ک له ئاخريئ مال يان و سووما تيقائ تيق يه ک بقون. و ئه و لاي کۆچه... شيت گه نم پووش قيژ و لنگ مه لۆچگه يل. يه ئ جار ژنيگ

له دټچگ کټچه یا دیار دا و دس منالیگ وه ده سییه و بق.
چه وئ کهفت له یهټو، واقی په پری و هسکنا برد. باوش ُ
گ ُ دا له منال و وه هله داوان چیه مالـه و. ئه رهق
سه ردیگ نیشه تیول پیاگه و. دلئ چو دیول، رمه ئ هات.

- ماشین پاسگا!. سهرباز بگیره ... هه یوان! ده رچن!

هه ر جار توه نسوگ له چنگ ئه منیه یل ده رچوگ و داخ
ناټگه بان دل ُستووار جلالیه و. گاجاری چهن کټه وئ
ناټنه و شوونئ، به لام یهټو پای بره سیاده کټه، ئوورد بیگیش
به جهری نه کرد. سهرباز یل وه هناسه بره کی دس له پا
شوورتر وسیان و ُستووار جلالئ له پسا زگئ زله زل کرد و
هه لپه هه لپ کهفتوگه و پی و ئه رهق رشان، چهن تیر ُ
هه وایی ته قان و ده وانچه گه خرپ دا و قه یری نوور تر کرد و
خراو دا و وه ت:

- مگه نگیرمت عوضی، پوستی ازت بکنم که کیف
کنی. آشقال!

ئاخرئ یه ئ رووژ له بن که یانئ ناکاو گیرئ کردن وه ل
چهن کهس تره کا، یه کم جار بردنانه پاسگا. له وره ُستووار
جلالی که ول پووس خاسیگه لییان که نی و ئیکه ش کلئان

کردنه سهربازخانه و له شوون چل رووژ یه ئی راس (خهت موقه دم) جهنگ .

وانت دا له ناو هه لتهک وه لته کیگ و خیاله یل پیاگ چق ته سفیه ئی ک بوورپه یدوه، ته رف ٚ تونه و بون . یه ق ته نیا مسافر وانت بق، به لام خره داشت بنیشیده دقا... ئرا یه گ یه ق له هه رچیگه سه قف و دیوار بق بیزار بق! له ئی پیشته هه وائی بیخه وش و هوونک ٚ ئازادی دهس کیشاده ناو ده مچه و و سه ر و زلفییا و له ئه و بان بانه ئاسمان که و که و بی، ده سپیچگ دجاره ئی بق ئرای ک هیمانی تونه زنه ی بکه ید. که فته و هورئ ک چه نی خواهشی له رهنگ که و تی! زیب ٚ ساکه گه واز کرد. جامه ک بقچکله ئی دراورد. له ناو دل له رزوولک جامه ک نوورسه خوه یه و. موه یلی گ رووژگاری له رهنگ چه وه یل ... بون، گشتی چه مرگ بون و... سه ر گونایلی هه ر چق شانووکه یل مانگا له رگی داونه پووسا . ده مچه وئی منسه هه له ت ٚ چال به رزیگ ک زه نجیر تانک جفتی کردود! وه یه یهه و چه وه یل زاق و هار و شیوه ئی سه ر و تیه ریک سه روان جابر له ناو جامه که و، ناو زگی برده و خوار. ته وه ن برده ی و وه تن لاواگ ٚ کرد، که پوولئ دا له نه رده ئی وانته گه و. که سی نه ق. که سیگ نه ق جامه ک هه لگرت

و ههم دلّ دا وه خیالات... له قهئ رقه پالیگ وا دا له
 مه پرهئ گه نما و جوور ده لیا له فهئ هات. گهل مه لوقچگه یل
 له دۆره و منسنه مه ل گه ورائ و وه یه که وه هۆژه کردن و
 قیژانن و هه لامات گه نم هاوردن. کلای هه واس گر گورج، وه
 تنّ تاو دهس وه شان و دره و کرد. ئه ق... وه نان ساجی
 و که ره و دوو تازه، شه که تی له گیانئ در کرد. بافه گان
 نانه و. فیئر لانهئ بووره پهلّ کردن. زهردالگ جه نگ کردن و
 ئیواره وه سهر و چه و پنه میاگ و بوور بار چین ئرا مالّ.
 جه یزان له ناو خه زگان گه ورائ دوو کرده مل سه ریانا.
 سه راون جابر دهس تو سکنی برده و بان و وه شلاخ کوتا
 ناو ده مچه و ییا. پیباگ هه ره سناک له ده یشت هۆرمانه یل
 هاته و ده یشت. نوورسه جاده. ئی جاده یشه دی هه ر بنی
 نات. چمائی کیشی هات و هر دریژه و بق. هۆره وه ریله له
 ناو قه له قوخانّ ئاوه زنّ پیباگ هه یتا هه یت و سه رشوونّ
 یه ک هاتن و چین... سۆر و... ساز و دیولّ... کاولیه یل،
 پف کردونه تی و کوتانهئ. پیایل قه له پنجه دۆن و ژنه یل
 وه گولوه نییه یل ره نگین و سه روینه یل دۆچک شوور
 عه لیخانی دهس له ناو دهس یه ک «چه پی» هه له پهرین.
 ئیکه ش کاولیه یل به زم هه لگه ردانن و کلای هه واس وه د

دهسمال ئه وریشمه و کهفته و سه رچووی . هسک و رهق، مل راس گرت و پف کرده گوپ و سه ر خر داو و هل هه پ بيقه ئ سازا و هه رمه ئ ديولا، پا کوتا زه قوا و دهسه يل و لاو گرت و گهرم و دلنه واز خوہنی - «نييه له مال دهی نييه له مال...» و گشتی حه یران بازی کلای هه واس بقون . وه ئی هه لپه رگه وه تن «هه واس هه لپه ر» چون گ ته نیا خوہی شیوه و رهم و راز ئی هه لپه رگه فره زقنه زانس . ئیکه ش وه ئشاره ئی دهسماله گه ئی، لووتیه يل کرجییه و کردن و هه واس جوور بالفرنه ک ده رچی و ره و ديول و لووتی و ديوله گه ئی گرت و ره و هه وا و زوو خواریه ده ور خوہیه و و ئیکه ش هاوردہ ئی ئه و خووار و ئه ق و هه واس وه یه کا خر خواردن؛ هه واس سووک و گورجانہ په ری له ئاسمان و له قه برد و ره و ديول و ديوکوت، ديوله گه ئی دوره و خس و: وه ئی شاواز شاواز کلای هه واس... هه واخوائی نه مرئ ... تا ئاخری لووتی شه که ت کرد و مله ق بق و ديول نا ژیر پای هه واس¹ یه ق پا نا که م ديوله گه وه و . یه ق... خه نسن و چه پ کوتان ماشين وسا ... بووق دا ... ريبه نینگ له

پیه‌نای جاده کرده‌و ئه‌وده‌س. له‌ینوا لاپه‌ره‌ئ ده‌فته‌ر ۆ
 هۆرمانه‌یل ۆ پیاگ کریاوه‌و. هه‌ر ئیوارگان له‌ بان گه‌ر، له
 لای په‌سه‌یل دانیشته‌ و له‌و بانه‌و نوورسه‌ ئاوا‌ی. ده‌ورملی
 که‌ویگ له‌ مالینگ هاته‌و ده‌یشته‌ و یه‌ق له‌ دۆره‌و وه‌ نوورسن
 تا سه‌ر کیه‌نی که‌فته‌ وه‌لیا...!...!...!...! جما... له
 شوون ئی هه‌مگه‌ ساڵه‌ هیما‌ئ وه‌ فکریه‌ق بۆ! جما وتاق
 بۆچگیگ ئرا مکیس و دانیشته‌ن قه‌لب یه‌ق ئاوه‌په‌شه‌ کردۆد.
 ئه‌مانینگ ئه‌ق خه‌وه‌ر نیاشته‌. هۆچ که‌س خه‌وه‌ر نیاشته‌.
 هۆچ که‌س خه‌وه‌ر له‌ شوون و لوون ۆ یه‌ق نیاشته‌. ته‌نانه‌ت
 هۆچگه‌ نه‌زانس مرده‌گه‌ یا زینگه‌! ته‌نانه‌ته‌ی تا ئی روژه‌یل
 دواگه‌ کاروه‌ده‌سه‌یل ۆ سه‌له‌پ سو‌رخیش نه‌زانسون.

نه‌که‌ئ،... ئرا خوه‌ئ... له‌ئ فکریه‌ فره‌ رخی چی. چرچ
 چینه‌ ناوژگی. ماشین داو لای باخیگ. باخ، ده‌ورئ هه‌سار
 بق و بان هه‌سار سیم خاردار و داره‌یل بیخه‌وفینگ له
 زه‌خیمی بۆن له‌ لوو سیمیه‌یله‌و سه‌ره‌تاتگی کردن. پیاگ له
 ناو خیال و ئاوه‌خته‌یل دۆر و دریژ نوقمه‌و بۆگ.. ده‌روه‌نی
 نیقه‌لتووز له‌ وه‌هار... خو‌ره‌ئ وه‌فراوان وه‌ رق سینگ
 که‌وره‌یلا... هه‌ق‌رات وه‌ن و بلالۆک و چه‌ویر... که‌ویگ له
 سه‌ر که‌وریگه‌و شاقان... ئه‌سه‌پیگ له‌ قه‌ئ یال دۆریگ

شیپان... وانت گه پ و ملیه یل دیه که هیشته جی و تووز کرد و چی... یه کئی له ئاخر جاده گه وه پسائی چریه ئی. هه رچیگه ماشین وهره و ئاخر ری نزیکتره و بق. رچ و چرچ و دلله پیه یل پیایگ فیشتره و بقن. دلئی وه گورمیچه کوتا رق ورج سینگا. خۆن له ناو جانگیه یلی دهو کرد و مه له ق دا. سه ری گوم گوم کرد. هه ناس هه لکیشان له هۆره و برد. منسه وه رکئیگ له دالگ بریاوده و!

وانت له سه ر جاده ئی دۆایین دیه که گه وسا و پیایگ وه هال په شیو و دلگرانی قورسیگ چه نه قه لاجه گه ورا بق و که فتوگه مل دلئیا پا نا بان زه ق. پایلی چمانی ته زۆن. زرانیه یلی رقیان و وه له رزه له رز و رقه بق که فته رییا. هیما ئی چه ن گامی نه چوگ دی چشت سییه ئی بوچگی ها له ژیر دار گوجه گه. چما ئی منالیگ بق پسائی ئرا خوه ئی خا که پوو زی کرد. پایل پیایگ وه بی ده سه لاتی برده ئی و ره و دار. پیایگ له دین که سیگ دانیش توگه ژیر دار. ناو رگی چیه و خاوار. که یوانوو یگ بق. نوژهل و ریه و بردگ. دلنگه یل تووزین و له چگ شریگ وه زوور قژ زهرد و قرمز ئی شار دوده و. که یوانوو، جه یران بق! ما قیه و برد و

جوور چوو وشک له شوونه گه چم نه خوارد. زووانی له ناو چالک وشک دهمی ته کانی خوارد و هوچ نه توهنس بوشی. مه له قی وشک بق. دهمی کلیل بق. که یوانوو سه ری ئه و خوار بق و چکولینگ وه ده سییه و بق له ناو خاک و خوهل جوور منال کر کیشا و وه ژیر لچه و وهل ُ خوه یا فچ گوپی بق. خوسه و خه فه ته یل دنیا هاتون و له ناو قورگ پیان گریه به ساتون. هه رچیگه ته قه لا کرد نقی ئه و بان نات. تمام هازی گرده و کرد و ئاخری وه نقه جری توهنس بوشی:

دُ .. د... د د دا!

جه یران، سهر هیز دا و پیان چه وی که فت له چه وه یل کوور ُ که یوانوو و وه یه یهه و هاوار کرد و بووران و هه لامات دالگ هاورد.

- «نای... دالگه... نای دالگه...!»

جه یران وه سه کامه تیگه وهت:

- «ت کیید؟!»

پیان چق که سینگ ک له ناو خه و شوویگ بگریده ی و بتووائی هاوار بکه ید و نه توهنی. نرکان و نقی ئه و بان نات... هه لیزرکیان نوورسه ژن. له ناو چه وه یل چوول و وشک و بی نور دالگ له منه ی نوورسن و ئاشنایگ

ناو هۆرمان گوم بق. جوور منال مه مگ خور سهر کرده
ناو سینگیه و.

جه يرام، وه يه يهه و جوور كه سيگ له خهوا هه لپه پري.
ته وهن برده ي و هناس كولئ كيشاو بان و هشكييه و
برد. له ينوا چيه فكهرو و وه يه يهه و قيژان...
هه له داوان هه لپه پريه و پا و له ينوا دهس کرده قيژان.
كهفته ناو خاك و خوهل. وه هه ر د دهس دا مل سهر و
چنگير خس له ده م چه و ديمه ن خوهي. هه لسا و
هه لپه دره كي نا دهوا وره و ئاواي و له ينوا قيژگ لي
وسا. هاته و و خر خوارده دهور خوهيه و وه ده مه و رميا
و وه ئه و ده م بي دگانويه و كل كيشا. پيا جوور داوئ
وساوگ و نوورس. نا دهوا وره و دالگ و جوور منالي
باوش كوتا لي و شانهيل له ر و سل سقاني گرت و
توواس ئاراميه و بكه يد. جه يران، شيتانه له هه وا دهس
خر دا و له په كوتي كرد و منه ي ده مچه و هناسه بره كي
پياگ كرد. ده سه يل خسه و ده ور ملي و وه ليوه يل
شه ق شه قه و بوي تيول و سهر و قر پياگ ماچ كرد.

هناسه پرہ کی کرد . پیانگ وشہیل و قسیہیل لہ
 ہورپہ و چوگ و وہ یہ پھہ و ہسہیل و رنجهیل ُگ ُگ
 جوور لافاو ہہ لاماتئ ہاوردن ویل کرد و وہ تمام ہاز و
 توانہ و ہوار کرد:

- «خودا.... خودا...!»

جہ پیران تن تن ہناس دا و ہوار کرد و کہم کہم لہ
 بان ُ شانہیل پیانگ ئارامہ و بق . پیانگ لہ ناو بوور ہار
 گیری . شانہیل دالگ گرت . جہ پانہئ خوہ پھہ . تہ کانئ دا
 چرپیہئ . بہ لام جہ پیران سر و کوپ و بیدہنگ ئرا خوہئ
 وساؤد . لہ پینو ہم چرپیہئ . دی تہ کان نیہ خوہئ!
 دالگئ مردؤد!

پیانگ وہ ناو دو رزار سہ رپازا دہو کرد و لہ ژیر
 فانوسقہ و باتووم **مکیا** . سہ روان جابر لہ ئی دہس
 جادہ وساؤد . درج خالی و کابل سییہ یگ وہ دہسیہ و
 بق . وہ ئستووار جلالئ لہ ئہو دہس وساؤگ و یہئ
 دہس ناؤگہ بان زگ و ئہو دہس لہ بان دہوانچہ گہئ
 قہیئ بق و سہرد و شہختہ بہ ساگ نوورپسہ پی .

له ئەو دۆرهیلە خوهر له بان ئاسوو له ناو درجیگ له
خۆن و دیل زامدار کهفتوگ و ئاخر هناسهیلئ هه لکیشا
و له موودهئ یه توگ جه لاد شه و بائید و خالاسئ بکهئ.
پیاگ له پشت په ردهیل ئەسر نوورسه ئاواى له دؤرا
ریچه رمگئ دى وه شه لگاوشه لى وره و یان دهو کرد و
رمیا و له ینووا له تر به سا و دهو کرد. پیاگ زۆزى ناسى
کلای هه واس بق و له شوونئ دهورملى کهوئ وه دهس
داوا ئەلته کيا .

رهوایهت سییم

کۆچەئ سۆم، کۆچەئ ئەوان بۆ. پەنج گله دەرگ ۆ
 بشمارياید، شەشمین دەر مال خوەیان بۆ. گیز و کشمات،
 نوورسە ساتەگە، سات سۆ و نیم شەوکی بۆ. بیدەنگی
 قورسیگ سا خسۆدە مل کۆچەیل چک و چوولآ. شار خرپ ۆ
 خپیا هاتۆد. هەس کرد گ ۆ سەرئ بنەمياس و وەر چەوئ
 رمل خەئ. قژ دریز و پەژموولکیاگ. ریش ماش برنج و
 جوور سیخوپر گ ۆ چەن رووژ بۆ نەتاشیاۆد. لەش بی هاز و
 ولەکەت. تمام گیانی پر لە شەکەتی بۆ. هەس کرد گ ۆ
 دلنگەگان وەریشئ شەکەتن. پایلیشی لە نا کەوشەگان ژان
 کردن. زرانیهیلی تیر کیشان و وەل هەر گاما ک هیژ دا
 شەکەتی جوور مار لە ژیرا پەیشتا قولەیلیا و هاتەو بان و
 گیانی گیشتی داوپی. بەلام هەرچیگە وەرەو مال نزیك ترەو
 بۆ فیشتر شەکەتی لە هۆرەو برد و تۆک مائی رووشنەو بۆ.
 23 سات لە ئەسەلوویە تا ئیره بەن ساکە پەیشتاۆدە گەر
 مچ و دەسەیلی ساکەگە سف جەپانۆدە قول میشت. ساکی
 تەقەلای چووار مان فالهئ لە نا ئاگرە، لە تی بۆ و تا وە
 ئیره ناۆگەئ باوش و جوور گیانی هۆرئ وە پێیەو بۆد.
 کۆچەئ ئەوہل هیشته جی. لە شەکەتی للهتر برد. ژنەئ،
 منالەگان... تامازوو خەفتن هساویگ بۆ. هەگ کەفتەو

هٽوري ڇهنئي شهڪت خه وه، دلئي خاوه وهو بق و ئه له نزيڪ
 مال نه ٿواتاد و ئي ساڪه وه پئي نه ٿواتاد، ئيا خوهي له غ
 پائي ديوارنگ يا له ناو پارڪي ڪله دا له زهق و خهفت. وه
 سه رپورتنه ڪه و، هر خاسترهڪ سات چوار شه وه ڪي
 ره سٽوگ. ئه رووڙ بٽاد، بايه س وه وهر ڇه وهيل زهقه ل
 هاوسايل، له خوهيه و بٽاد و ته نانهت گ ڻان تازه هاتونه
 ئي ڪوڇه، ڪه س يهق نه ناسي. هه س ڪردگ منيڏه زندانيه يل
 فراري ناو فيلمه يل. فيلمه يل گ په ڇه شه مامه له ناو
 «ڪمپ» ئرايان نان. له ڪوڇه ئي دووميش ره ئي ڪرد. سه ري
 پر بق له قال و ڀاو فچ ڻ گوڀ و رم ڻ ڪوت ئاسن و ڪوچگ
 خالي ڪردن و تن توور مه هندسه يل خارجي. خه و
 داور ڦده ئي... دهنگ هه زاران سه رڪارگر، مف ماف و هه نه ڪ
 و ٽوله ڪيه يل ڪارگره يل گ تا شه وه ڪي له پائي پيڪنيڪ
 تلياڪ ڪيشان... و له ڀنوا... ڙنه ئي و مناله گان و...
 هٽورمانه يل، ڇه پال ڇه پال و رهنگ په ري، جوور تيڪه يل
 فيلم هاتنه وهر ڇه ويا. شرين... (بوو خوهش ڙن) ڪه فته و
 هٽوري يه ئي شه و فيلمي وه ئي ناوهه ئرايان ناٽن. هٽوچ
 ڪه سي له لي نه په سٽوده و. ڪارگره يل ڪ ته نانهت ڪورد بق
 و لڀ و گل ڳله يگيش عه ره و ترڪ. يه ڪم جارگ ڻ ناو

فیلمه‌گه ئه‌ژن‌فتون، وه هه‌لامات و خوه‌شله خوه‌شی په‌لام پای تلوزن بردون؛ ئیکه‌یش له ناو‌پاس فیلم قافل گشتی هیژ گرتود. به‌لام یه‌ق‌ئه‌و شه‌وه گن جووری دلئی په‌لپ‌ شرین گرتود. که‌فتوگه خیالی. درس بق‌گ‌ قردی چاخ و کوله‌زین، به‌لام بۆشی نه‌قوشی خاوه‌ن ره‌نگ و دیمه‌نیش بق، به‌تایبه‌ت ئه‌و ئه‌و سه‌ر گونایل چاخ و گووشتین و ئه‌و خال ته‌ک‌ زنجه‌و مه‌یله‌واری ئه‌لاجه‌ویگ ک وه یه‌ق داشت و بیس چوار سات خودا، تا بوه‌ای یه‌ک و دو ئه‌سره‌یلی خو‌پ کرد وه‌ره‌و خوار. پی‌اگ هالی خوه‌شه‌و بو‌د که‌فته‌و هور خوه‌ی هه‌س کرد گ‌ پایلی له ناو که‌وشه‌یل کویه‌نه پنه‌میانه‌و خنکیانه. خوه‌زگه‌و شرین وه ئی سه‌ر قژ و قه‌واراته‌و بیاتاده‌ی. هه‌ر چه‌نگ‌ شرین وه ئی چشته‌یله چاشیاودن. وه مناله‌گان ئلان سه‌ر کردنه‌سه سه‌هرده‌نگ یه‌ک و له به‌خه‌ل یه‌ک خه‌فتنه. سه‌وقاتیه‌یل ره‌نگینی له ناو سک بق. قه‌واره‌گه‌ی پارچه‌ی زه‌پی و جفتی که‌وش پاشنه به‌رز ئرا شرین. د شه‌ق د شوال لی. هاوق لف ئرا سامان و ساسان و یه‌ی وه‌یلکان قسیه‌که‌ر ئرا سارا ک هه‌گ‌ وه پیشته‌و هه‌لاژیا چه‌وه‌یل توقان و هه‌گ سینگی فشار بیاتاید خه‌نس و گورانی «جونى جونم» خوه‌نس. ره‌سیه‌ کۆچه‌ی

سټيم. له تيرهيك سوو خوله كووين گول سوو له ئاخر
 كوچه يا، د پياگ ك دهمچه ويان له ناو تيرهيكی خاس
 ديار نه ق، وره و يه ق هاتن. پياگ قردگي دلپه شيو بق و
 ده سيلی ساك له ناو هر د پياگ، نزیکه و كردن. يه ق
 د شك نوورسه پيان. ئيرنگه دی دهمچه ويان دی. له ناو
 چه وهيل زاق و روومه ت پر له رخ و تاوان بارى د پياگ
 زانس چ خيالى ديړن. به لام وهرجه يه گ بکه فيده و خوئی
 له ناوړاسيان گير كه فت. يه كليان كورپه لمه ت دس كرده
 گيرفانا و چه قوو زامن دارىگ دراورد و رشيانه مليا. تمام
 ئى هلكه فته، چه و پرتنه كئ بق پياگ له پرگ چود و
 چنگله پرچى كرد. به لام ئه وان د ئايه م داله زهور و
 ده سه لاتدار بون. يه ق گن جوورئ زاورئ چود و به جه ريان
 نه كرد، سئ پياگ مرانن و كه ف كرپانن و خراو دان.
 هه ناوسه بركى كه فتوده و پئ. هه گ هاته و سه ر خوئی دی
 خونالی و قه ل په ل كه فتیيه و ساك برياس. يه ك دووان له
 ئى هاوسايه له ئى زرم كوت و قال بخوره، وه دزيه و، له
 لوو دهر هه سار نوورسن و له ينووا زوزى دهر به سان.

□□□□

ڪڙچھي دھس راس ڪڙچھيان ٻڌو. پھنج گلھ دھرگ
 بشمارياد، سمال خوهيان ٻڌو. گيڙ و ڪشمت نوورسھ ساتھگھ
 و سات 4 شھوھڪي ٻڌو. بيدهنگي قورسيگ، ڪھفتوڏھ مل
 ڪڙچھيل چڪ چوولا و شار خھشھلي ٻڌو. ھس ڪردگ
 ڪھپولي پھنھمياس و چھوھيلي لھ وھيشٽ بي خھوي و
 شھڪھتي دھريووقيانھ و وھر چھوھيلي رمل خس. سھر و قڙ
 پھڙموولڪ و داوھشڪياگ. ريش ماش ٻرنجيج چھن رووڙھ
 نھتاشياوگ و بڙ بڙھو ٻڌن. بي ھاز و ولھڪھت. گيان
 ڪھفتوڏھ ملي. چمانئ وھ زور خوهي ڪڙان. پايلي لھ ناو
 ڪھوشھيل ڪڙھنھ ڙان ڪردن. زرانپھيلي، قولھيلي ڙان ڪردن،
 چمان ڪڙھ وھ ڪوول ڪيشاڙڏ. 23 سات لھ ناو ٽوبووس. لھ
 ٽھسھلوويھ تا ٽيڙھ، ٻھلام ٽيڙنگھ ڪ ھاتوڏھو جي، دي
 دھربھن شھڪھتي نھڻو. ٻھن ساڪھگھ لھ گھر دھسي ٻڌو و
 ڪلگھيلي شھقشھق و ٻڙوڪ ٻڙوڪ، دھسھيلي ساڪ جھراٽوڏ.
 ساڪي ڪ تھقلالائي چوار مانگ ڪار و زامھت لھ ناو ٽھو
 ٽاگرھ، لھ تي ٻڌو و تا وھ ٽيڙھ ڪاتي لھ خوهي جيائي
 نھ ڪردوڏھو... يھ ڪم ڪڙچھي ھيشٽھ جي. زھيني راوھو ٻڌو...
 ڪھپولي ٻڌو لھ ھاوار و وڙ ويھ و. دھنگ قال ڪارگھرھيل و
 خورپان سھر ڪارگھرھيل و مھھندسھيل خارجي و مف ماف

و قسيه هه نه كه ييل چه پي چه واشه ئي كارگه ره يلي ك تا شه وه كي له پاي پكنيك تلياو كيشان و گه په ييل نارپك دان. مرافه يلي ك دود، فيلمه يلي ك نوورسود. (شانوو) ئشقي و هه لكه فته ييل ئه لاجه ويگ ك دود. خيانهت و **ئه مه گناسي** نياشتن. ته نانهت ژنه ييل بي شق. ژنه ييل جوان و ره نگيني گ شه ووه گانيان ئرا كار چونه ولا ته ييل ُ دور، چمائي ئي رخ و دشك بون، به دگومانييه، به شق له هه ست و بون هه ر كارگه ري بو. به لام، گه پ شرين، جياواز بو. شرينو هل ئه و ژنه يلا فره جياتي داشت. شرين له ئي هه مگه ساله، وهل گشت نه داري و ده سپه تي بون و خه فه ته ييل و گيچه له ييل هورد هراش زنه ي شه ل ُ له نگ يه قوا سازود و نزي ئه و بان ناتود. شرين باواندار و وه گشتي قه ومه ييل، زورم وه ئافره ت ُ خاس و بائه جاويگ ناسينه ئي. پياگ له فيلمه ييل، فره چته يك ياد گرتود، به تاييه ت گ ُ رومه ت ئايه مه ييل گه ن و گيچه ل ُ دار له دوره و، هاوار كه ئي، هه رچيگه فيله سوبازي درارن و خواه يان خاس و درس كار جي بييهن، سه وي ري نه يري. چه وه يليان گشتي خه يده و ده يشت. چه وه ييل ئايه مه ييل هيچ وه خت دروو نيه ن... ژن ... ژن... «بوو خواهش ژن» هه مره، له ناو ژن و مناله ييل بو.

«بو خواهش ژن» يه ئى شه و فيلمى وه ئى ناوه له ناو «كه مپ» ئاپان ناون. كارگره ريل تا ناو فيلم ئه ژنه فتمون. وه خواهشه والى، جوور تامازوو هه لامات تلوزون بردون. «نالپاچيمو» له تى بازي كردود. يه ق ناو فره له (بازيگره ريل) سينما زانس. هه ر له مناليا خواهشى له سينما هات. به لام، كارگره ريلى ك هوق له فيلم نه ربه سونه و دكوتيا قاليان هيز گرتود و خراو دان و خوت بوول و چونه رپيه و. يه ق ئه و شه وه دلئ گهن جوورئ په لپ و پاتار شرين گرتود. فره ئ هورئ گرتود. درس بق ك قردىگى كول بق و زه رگى چاخ، به لام له بان يه ك زه رپه و رهنگينى داشت. ته نانه ت ئه و خال تك زنجه و ئه و چه وه يله ك تا چشتى بقواد زوزى ئه سره يلان هاته و خوار. پياگ هالى شيو او شيوه بق. خواه زييه و وه ئى قز و قه واراته و، ريش بژيژه و، نه ته قياده شرينا. وه ئى پاييل پنه مياگ و خنكياره و نه و اتاگه توشينه و، به لام زانس گ مه يله وارى شرين گه و راتر له ئى چشته يله سه. سامان... ساسان... سارا ئرا گشتيان سه وقات هاوردود. ره سيبه كوچه ئى سيم. لا گرت و نوورسه دهر ماله يل. گورگ مىش خوله كووين گولسو، له بن كوچه يا د پياگ وره و يه ق هاتن. ده سه يل

پیاگ وه بئ سلائی دهسگهیل ساک جه پان . پیاگ پپوشه یگ
دلپه شیو بق . ئه وان هاتنه وهر و دی ده مچه ویا ن دی .

یه کلیان کوته یگ وه ده سییه و بق . پیا بازگئی چیه و
خوارا! ههر پیاگ وه بوورپه و نوورسه پی . پیاگ گیان
گورجه و کد ک بوواید . ئه وه که دهس کرده گیرفانا . پیاگ
وهه چه وهیل هه لبزکیاگ نوورسه دهسی . هه نای دهسی
هاورده و دهیشت؛ دی شتوتیگ ها ده سییه و! شتوت گرته
دهمه و و پف کرده تی . کۆچه ناو یه ک . پیاگ دلنیا وههو بق
و وهت: «برا خهیره؟ وهی دکوت ُ شهواره؟!»

پیاگ مله ق دهمه و دهمه و داو شه که ت وهت: قمالمان
های کۆچه! له به نده ره و تیه م!»

ههر د ُ ویاگ چینه رییه و و له سهر کۆچه گوما هاتن .
ئیرنگه دی خههو له سهری په پۆد . له رزار خوارا دهس کرده
ژارین . وه وهر ُ ههر دهریگا ک رهی بق وهه ژیر ُ لچه و
شماری ... یه ک ... دو ... سی ... چوار ... بهنج ... له نووای
شه شم دهر وسا . دهسی په لام زهنگه گه برد . گووشه یل
تیژو کرد . دهنگ زهنگ نات . له ینوو کلک نا مل زهنگا .
توواس به ید له دهر ، به لام وه ئی گول ُ سووه و بیده نگیه .
کۆچه نه یده یه ک و زرخه و مهردم که ئی . خوهشی نات یه کئی

سەر بکیشیڤدهو دهیشت و وه ئی دلنگهیل و روومهت وه
یهکا رشیاگا له ژیر رووژنای ئی گولووپ ُ بئِنزه بۆنیدهئ و
خوت بوول بکهید و له دلّه و خراو بهئ. بهن ساک له گهر
مچ واز کرد و نوورسهه کهم دیوار. پشیئ له ئه و بانه و
نوورسه پئ و میخان. پیانگ دهس درپا کرد و ساک ناو بان
دیوارهو. دهس گرته کهم دیوارهو و وه بیدهنگ خوهئ
کیشاو بان. له و بانه و ساک درپا کرد و خسهئ ناو ههسار.
خوهیشئ وه نکه جری درپا بق و پهپییه و خوار. له یووا
ههسارهگه سِر کورپه و بق. نوورسه ههسار و دهرهچ مالا.
له ناو بیدهنگی خر خپیا هاتۆد. ساکهگه نا دم دهر و
کوترهگه دروردۆد و خسه مل تنافا. شوال منالانهیغ وه
قهئ تنافا بق. توواس بچوو وره و شیر ئاو. له دهنگ وپ ویم
ناو سالوون لاوا کرد. دی پیانگ جوانئ وه ژیرشهق رکاوی
بیجامهئ کر کرپگه و، له چووارچوو دهر و ساس و ئاشکرا
رقیهئ. ناوزگئ چپیه و خوار. له تیهریکی پشت سهر جوان،
شرین تاوان بار و بیدهسه لات و شکپیه و بردۆد.

□□□□

ره وایهت سییم:

نوورپسه ساته گه . سئ و نيم شه وه كي بق . فره شه كهت
 بق . ههس كردگ ُ سه رئ پنه مياس و چه وه يئ
 ده رپووقيانه . له شه كه تي له تر برد . 20 سات بق ناو ماشين
 هاز له گيانئ برؤد . هيمائ سه رئ پر بق له قرم قال و
 بووره ئ ماشينه يل گه ورا و خورپان سه ركارگه رهيل و
 قسيه يل ناكوك و هه نه ك تيتالئ هيل نارپك و قه شمهرئ .
 مف ماف پائ پكنيك . گه په يئان و خواه زيئه وه يل
 ئه لاجه قئان و مرافه و خراو دان و گه په يل ُ نه نوومه ت له
 باوههت ژنه يل و ئه مه گناسئ نه ياشتن ژن و ... به وئيش گاجار
 له ئئ قسيه يله رخئ چؤد . زه قينه داؤد له دل . ژنه يل بي
 شق . ژنه يل ته يا ژنه يلئ ك شقه گانئان ئر فير كار چؤنه
 شارهيل دؤر . ژنه يئيش ك گشتئان يه ك له يه ك به ترن .
 گشتئ سائهل و نه زان و چه و گوش به سياگ . وه د ُ قسيه
 له رئ ئه لگه رديه ن . له ناو فيلمه يل فره له ئئ چشته هيله
 بقؤد . جايل كارگه ريش پر بق له ئئ گه پ و باسه يله - «
 چووه خيال كردينه ؟ م ژن ناسم ، منسه پالئوان . ئا ... به
 تهخت ناوشانئ ! منسه رووسه م داستان . به ئ مانگ چئ ئرا
 كار . ژنه ئ وه ل به ئ بائه قووره ت ُ مرده نيا ... »

- «یہ جووہیگہ! ئیمہ هاوسایگ داشتیم. شتوہگہئ کارمہند بقو. پیاک خاس! چوہ نیاشتن؟ مال، ماشین، زنہئ! ژنہئ ول منال مہدرہسہیگا درس کرد! نہقل کوو کہئ؟»

- «ژن جہمائت، ہر بایہ سا بہیدہ مل سہریئا. رقوہ پئ نہید. ہورده پییہو بوود! چہو لہ لئ نہ پاریزنی!»

پیاک! شہوانہ چودہ ناو فرہو و لہ ناو ہورمانہیل خوہئ گوم بقود. بہلام شرین ول ئہو ژنہیلا جیاواز بقو. شرین باوامدار بقو. ول گشت چشت یہقوا سازؤد، ول بیکاریہیل جارائیا، نہداری و کرانشینیا. پیاک گیژ و کش•مات بقو. گرتہک لہ لائ ژن و منال خوہئ بقو... گاجار لاوا کرد و نوورسہہ پشت سہر. شہوانہ ئئ کچہیلہ پریان ئایہمہل ُوت و ویل بقو. وہ ئہو دہسہیل قرچ قہق وق ناہامار و بروک بروکہ ساکہگہ ہلگرتؤد و تہقہلائ چوار مانگ فالہی لہ تئ بقو. پقول و ئہنجہلہیل خوہئ و سہوقاتی منالہیل. پارچہو کہوش ئرا شرین. دہسیگ دلنگ کوردی بؤرنید و ئہو کہوشہیل پاشنہ بہرزہ بکہیدہو ژیریان و چہوہل برہؤید. ہگ خہئ چالگہئ تک زنجئ رہنگینترہو بوود. شہق و شووال لئ ئرا سامان و ساسان و وہیلکانئ ئرا

سارا رەسیە سەر کۆچە ئ سۆیم . دُ پیایگ ک هەیتاس شەو
 بۆن و دەو یەق هاتن . یەکلێان چووێگ وە پێ بق و ئەو هەکە
 شۆتێگ وە دەمیەو و پف کردە تێ . رەسینە هەناز یەق . وە
 بوورپەو نوورپسە پێ و دانە لایا . چمائی لەه سەرپوورتەک و
 قەواراتییەو زانسەن لە کارەو تێ ... پیایگ لا گرتە ناو
 کۆچە ... پیرەکە زەنگ داوگە مال - باوگ شرین - شرین و
 منالە لیش لە ئەورەه بۆن .

- «ئائ ... بار کردیمە! ها؟ نه ... باوگم دە رووژ فیر کرد
 تا ئئ مالە دییەو! ها؟ ئا خاسە . وەلئ گلگە چە . پانسەد
 تمەن و مانئ هەیشتا تمەن ... نه ... دُ کۆچە ئەولائ مال
 خوەمان ... بوودە سۆیم کۆچە ... ها نه! دەس راس پەنج
 دەر بشمارید! شەشمین ... ئا؟ ... نه پلاک نه پیرئ . یائئ
 نیە زانم . نه نوورپسە ... گاهە سیش»

پیایگ وە وەر هەر دەرێگا ک رەئ بق لە وەر خوەیەو
 شمارە کرد ... یەک ... دو ... سئ ... چوار ... و وسا و چمائی
 شیویا ... خوەئ خسەو لاو و لەینوو شماری ... یەک ...
 دو ... سئ ... چوار ... پەنج ... لە وراپوهر شەشمین دەر
 وسا . نوورپسە مالا مال گەنێگ نهق . لە خوەئ خەجالەت
 کیشا؛ شرین وە تەهنیا وە ئئ کۆچە یلا فیر مال کردیە .

دەس برد ئرا زهنگ و کلک نا بانئ. گووش تهکان چمائ
 زهنگ خراو بق. توواس بهئ له دەر، بهتالییهو بق. نهتوواس
 هاوساگان له خهوا بکهئ یا لهیوا بۆنهئ. بهن ساکهگه له
 گهرُ مچ کردهو. ساک نا بان و پهپیه گژ دیوارا. چیهو
 بان. له بانا ساک درپا کرد و خسهئ ناو ههسار. ساک،
 تووپه کرد و کهفته زهق. خوهئ درپا کرد و پهپیهو خوار.
 مائل له ناو تیریکی و بیدهنگی خهشه لئ برپاؤگ. ساکه
 گه نا دەم دەر سالوون و کوترهگه دراورد و خسهئ مل
 تنافا. شوالئ منالهگانئ وه گژ تنافا بق. چئ و له پائئ شیر
 ئاو نیشتهو زهق. ههگ دانیشته تازه ئهوسا زانس چهئ
 ولهکهته. ژان له ژیرا داوریهئ. نیشته بان زهق و
 کهوشهگانئ کهنی. پایل داخ و پنهمیائی گرتو ژیر شیر و
 ئاوهگه و وازی کرد و جووریگ چمائ نوورپیده چشتئ جیا له
 خوهئ نوورسه پایلی. کلکهیلی چهفتُ چل بقن و پای
 وره م دایشته. چمانئ ژیر پووسی و بق. دهنگ خوهرهئ ئاو
 پهیشتیا ناو ههسارُ بیدهنگا. پایلیگ شوورد له شوونئ هس
 پهل و دهمچهویش شوورد. له پوورهیل گه ورائئ فیسان و
 دەس برده ناو قژ چهور و چلۆسیاگیئا. وه یهپهه و له تهقهئ
 دەر سالوون لاوا کرد. دی پیانگ جوانیگ وه ژیرشهق رکاوی

و شوال کڙ ڪڙڳهه و له ناو دهر وساس! ٺاشڪرا رڦيا. پياگ
دلئ چييه و خوار. سهري گوم گوم ڪرد و مهله قى وشڪ
بق... نوورسه پياگ. دهر سئ سال ته مهني بق. بهرز و
باريڪ. جوان وه بيدهنگئ ڪ ڪڙ خس و پڙي چرچ و رخ بق
وته پئ:

- «ت ڪييد؟!»

له پيشتئ له ناو تيهريڪي، ڙنيگ جوور سايه وساود و
خوهئ شاردهو. پياگ چمائ هناس ڪيشان لهه هوره و
بردود. وهه دهنگ ڪردار و پڙهاڙيگه و وهت:

- «خوه ڪييد؟ له ڀره چوهه ڪهيد!»

نوورسه پئ دي چوويگ ها دهسييه و. ڙن هه لڙڪياگ
چهوسياودهه پشت پياگ. دنيا خر خوارده دهور
سهرييه و. چو توهنس باوهڙ بڪهئ؟ نزيڪترين ڪهسن.
هاومنوس نزيڪ ڙيانئ؛ ئي ڪاره بڪهئ! و ئيرنگه يشه له
پشت پياگ نه ناسيگ خوهئ بشارڀدهو... شرين!... يانئ
گشتئ فيلم بوه!

پياگ ئي جارهه خورپيا و وهت:

- «له مال م منهئ گوور پدهرت ڪهئ؟!»

جوان جوور چشتی ک دلئی قورسه و بؤد و ترس دانگه و
لا، وهت:

- «ئوشم ت له ئیره چه که ی؟ چه توای؟!»
پیاگ قال کرد:

- «شرین! یه کییه؟ ئیره چ خه وهره؟!»
ههگ ژن له پیشت پیاگ داو لاهاته وهر. پیاگ وه
چه و یل هه لبزکیاگ نوورسه پی. دی ژن شرین نییه! ژن
له شرین جوانترهک بق و ده پائی ئاشکرا له رخا رقیبا. وه
منجه منج وهت:

- «نه که ی! نه که ی... ئیوه شقه گه ی شرین خانم بون؟!»
هاوسای تازه مان؟»

ئیکه ش لا کرده و پیاگ جوان و وهت:
- «شرین خانم ها ئی هاوسای تازه مانه سه. یه چهن
رووژه هاتنه! ئیواره وهت قراره شقه گه م له به ندهر
بایدنه و!»

پیاگ وه یه یهه و خاوه و بق. رچگیا؛ سه ری سپ مه ن! وه
خه جالته و تاوانبارییه و وهت:

- «ئاخ ... م ... م ... چمائی ... ئه وهزی هاتمه ...»

پياگ جوان ک چوويگ سفت گرتوده دهسه له نهټا يه
دز بڼه . وه نه لاجه ټيگه و نوورس!

پياگ وه دنگ پر شهرم و بئ نزيگه و ک چماي له بن
چالا هات، وهت:

- «نهک څه جالته ټه و خوهم... رڼسيهم...
شهرمه ندهم... خودا... چه بوشم؟ ديهه چو زيه لگ پيدان
دريم! م نه وهزي په پيمه و ناو هه سار ټيوه!»
جوان هه ناس ټاسووده ټ کيشا و چوو هه گه خسه زهق و
وههت:

- «خودا مالّد اوا بکه ټ. زه نهق وه پيمان هه لاوردی!...
قه ټ نه ټري. چه بڼه! ټيرنگه بفرما!»
ژنيس دلټيه و دا:

- «ټمجا چوو براگه م! چوو بڼه...؟ شه که ټي ته شريف
باره مال!»

پياگ دووس دايشت زهق ده م وا بکه ټد و سلټيا به ټد.
ده سپاچه و شهرمه نده، وه هه له په له ټ کوتره گه کرده وه
و که وشه يل هه لکيشا. ژن ساک دا ده سيټيه و. پياگ سه ر
خسوده و خوار و ټاري هات بنوور ټده بان، وه ژير لچه و
وهت:

- «دالگه گه م! بایهس بووه خشی! م له ییره نه تومه، مال
گرتنه. خاس بله یه نه توم!»
ژن دالگانه وهت:

- «ئه ری ئمجا چووہ براگه م! مال ئیوه ئی دهر
جفت ئیمه سه!»

پیاگ هاته وه دهیشت و کلک نا وه زهنگ ئی ماله گه یا.
ژن و پیاگ جوان نشتونه بان پله گه وه و گووش
ته کانن!

دهنگ پر له شه رم و ترس و مه یله واری شرین هات گ
وهت:

- «کییه؟»
پیاگ وه دهنگ شه کهت و زه خمییگه و وهت:
«واز که ... منم ... خه ییلا!»
- «زانسم ئمشه و ره سیدن. نه خه فتمه!»
- «....»
- «دهس پهل و ده مچه ود ئه پرا خوسه؟!»
- «.....»
- «.....»
- «مناله گان!»

- «خهفتنه!»

ئیکهش دهنگ گیری و خهفه و هق هق شرین هات و
کۆچه لهینوو سرکۆرپه و بۆ!.

چهمیگ ُ خوهمان له ناوی کوشتیم

نۆسه ر وه چه وهیل ُ شه که ت و ده سهیل ُ رقه که ر. له
پشت مه یز کۆنه یگ دانیش تۆد. گیانی ته و دایش ت و گو پ
گرتۆد. پلک ُ چه وهیلی چمائی له تهیل ُ کۆنه ئی
ده روه چیگ بق ک و ا گورپان دلّه کییان دا بووسی ه و ئه وان
ته قه لا کردن گ ُ واز بمینن. له سوک ُ مه یز، قاپیگ بق ک
وینه ئی دۆه تیگ له ناوی نوورسۆده جی دۆریگ و لیوه خه نی
مانا داری کردۆد. لیوه خه نگئ پر له شک و قه شمهری.
سوک ُ تر مه یز ژیرسیکاریگ پر له فیلتر و کل سیکار و
بان مه یز چه پگ چه پگ قاقه زهیل سیویاگ. چمائی یه کئ
هه رله یوا. وه ئه نقه ز خستۆدانه مل یه کا. یه ئی چه پگ قاقه ز ُ
چه رمگیش له وه ر ده س ُ پیاگ بق. وه شه که تی و **ته و**.
هه له پله چشت نۆسا ...

سه یمه ره، ئه سپ ُ شیت و تووریگ بق ک هه وسار برۆد
و شپیان و که ف کران و هاز و هناس ده یشته یل و دوولّه یل
و گلّاله یل برۆد و خوروومیا و نارته کیش و چئ و له و
دۆره یله له کهل و کوولانه یل زاگروس خه یوا هات.

سہیمہ رہ، ہواہی پرشہی شہرہاتگی بقو گُ ناگر لہ
 دہمی واری و دہیشٹ ہف کرد و سلا دا و شیتانہ ورہو
 ولاتہیل دؤر چہی . ئہرق لہ سہر و رق نوسہر واری . قاپ و
 وینہ لہ وەر چہوی بقو و چہوہیل پپر مانا و لیوہخہنگ پپر لہ
 قہشمہری وہلییا قسیہ کرد . زہین پیاک راوہو بقو و زہمان
 گوم کردؤد:

- «مہموو گیان! فیئر مہکہ! ئہرزشتی نہیئی! چوہو
 ختیال کردیدہ! وہ گوماند ہەر منال تو لہیرہ گوم بقوہ؟
 وہ فہرزیک خوہی کوشتؤد... زانی ئیرنگہ جنازہی ہا
 لہ کوو؟... ہاتی ئیرنگہ جنازہگہی لہ ئاو کاروون بوو!
 ئی قسیہیلہ، رہئیس پاسگای بان پیہل وہ پی وہتؤد .
 یہق وہ بیدہنگیہو سِر کور زورم نوورسؤد و گووش
 تہکانؤد . ئمروو داہمین رووژیک بقو گُ وہ لوو چہما فیئر
 کردؤد و خر خواردؤد و ہیچیک دہسگیری نہؤد . تہنیا
 نیشانہیک گُ وہ دہس ہاوردؤگ جفتیک کہوشہ کؤنہ بقو
 گُ لہ بان تیہتہسان گہورایک دؤدہو . لہ ئہورہگُ چہم
 لیژہو بقوگ ورہو خوار و پپر درہقہت قورشٹ کرد و خہرگ و
 کوچگ و ہہرچیکہ لہ وہرہسہی بقو، مالی و وہلا برد . ہوچ
 دلنیایئ نیاشت گُ ئہو کہوشہیلہ ہیئ ئہق بوون .

- «ناونیشانی بۆش تا بنۆسم!»

یەقە هەرچیگە کەل و کۆچەئێ زەئینی داوہشکانۆد. هۆچ
ناونیشان دیارییگ ئەو هۆرئێ نەکەفتۆد. زوورم یە هەمگە
هۆردەو بۆگ و نقەچرئێ کردۆگ تا ناوی ئەقشە لاناویگ
باریگەو هۆر. چمائی هەرچئێ لە ناو ئاوەز و مەغزئێ زەفت
کردۆگ وە تەکان زەربەتیگ، هەلکەفتۆگ، بنچەک پاکەو
بۆگ. ونە مەگەر بوودن گۆ ئایەمیگ ناونیشان منالّ خوہئ
نەزانئێ یا تەنانەتئێ یەئێ چشتۆ وەر چەو بگرئێ لە لئ
نیاشتوو.

- «جناب سەروان... مەسلەن چ جوور نیشانییگ؟»

- «چووژانم! قەدئێ... هەیکەلئێ... دلنگەگانئێ... یا

رەنگ چەوہیلئێ!»

پیاگ مقییەو بردۆد.

- «رەنگ چەوہیلئێ؟!»

لەینوو هەرچیگە هۆرئێ بۆگ و زوور ھاوردۆدە ئاوەزئێ،
چەوہیل کور لە هۆر نیاشت. دەرمنئێ و پڕشەرم و تاوانبار
وہتۆد:

- «راسئێ بتووای نیہزانم! یانئێ! خوہد... چووہ

بۆشم...؟ یەئێ ئایەمیگ بۆہ چۆ ئەودقائ ئایەمەیل!...»

سه‌روان وه جرپه و خودکاره‌گه کوتاؤگه مل مه‌یزا و
وه‌تؤگ:

- «مالد ئاوا! یه‌یشه بؤه ناو نیشان دان؟ مه‌گه‌ر بوودن
ئایه‌م نه‌زانی منالئی چؤنه! نه‌زانی مناله‌گه‌ئى كول بؤه؟ دريژ
بؤه؟ چاخ بقو یا له‌ر! یا هر چه‌وه‌یلئى، نه‌زانی چه‌وه‌یلئى چ
ره‌نگه؟»

ئیکه‌ش وه چه‌ر مه‌جوورپه‌وه‌وه‌تؤگ:

- «مه‌شه‌ئى وه‌ئى هؤرفامده‌وه‌هه‌ر جنازه‌گه‌یشه‌ئى
بؤنیه‌یده‌وه‌ناسیده‌ئى؟ منال خوده‌ناسئى؟ ناسئى؟»
هه‌ر چه‌ن ک سه‌روان له‌ئى قسه‌یه‌ئى خوه‌یه‌به‌تالئیه‌وه
بؤد و خوه‌ئى زانستؤد گُ خاس نه‌وه‌تئیه‌وه‌قسه‌یه‌گه‌ئى فره
بئى کووم بؤه و به‌لام پیاگ نوورپستؤده‌ناه چه‌وه‌یل سه‌روان
و وه‌تؤد: جناب سه‌روان! خوده‌چووه‌ره‌نگ چه‌وه
مناله‌گاند ها وه هؤرد؟

- «وه یادم نییه! به‌لام له‌دلّه‌وه‌هرچینگ زوور هاوردؤده

خوه‌ئى، خوه‌یشه‌ئى ره‌نگ چه‌وه‌مناله‌گانئى نه‌زانستؤد!»

تواستؤد یه‌ئى جوورئى دلئى به‌یده‌وه‌وه‌تؤد

سه‌روان ئپا کات کولئینگ چؤده‌ناه فکروه‌وه‌که‌ممئى

ده‌سپاچه‌بؤد و خوه‌ئى نه‌شکانؤده‌وه‌تؤد: چؤ

- «مه‌موو گیان! زانی له ناو هه‌فته ئیمه چهن مه‌ورد
له‌یوا دیریم؟! راسی بتووی م بیخودی دیرم ئه‌سه‌بانی
بووم!

فیشتر که‌سه‌یلی تیه‌ن و په‌روه‌نده ته‌شکیل دهن و
مینهی که‌س که‌ن. هه‌ر ئی گیچه‌له‌ دیرن!

ئه‌وانیش ناونیشان ُ درس هساویگ نه‌یرن. ئیرنگه
ئه‌کسی، چشتی له‌ لی نه‌یرید؟»

پیاگ ده‌س کرۆده بن هه‌نگل کوتره‌گه‌وه‌و و وینه‌یگ
دراورد. سه‌روان نوورسه‌ وینه‌ و وه‌ داخوه‌ سه‌ری له‌قانوډ
و وه‌تۆد:

- «باشه... ئیمه ته‌قه‌لای خوه‌مان که‌یم. ئه‌گه‌ر
خوه‌ری بقۆ. فه‌قه‌ت زامه‌تی بکیش شماره‌ تلفونیگ بیه
جی!»

□□□

پیاگ خوه‌یشی که‌فته ته‌قه‌لا. رووژانه وه‌ لوو چه‌ما
ده‌س کرده‌ فی‌ر کردن. ناونکی زه‌له‌یل، لوو ساق و
سه‌ریه‌ل ُ داره‌یلی گ وه‌ل ُ سه‌یمه‌ره‌یا هاتۆن و له
ته‌نگاوه‌ریه‌یل ُ چه‌م داۆنه‌و لا. تا وه‌ختی هاز له‌ قوله‌یلی
بقۆ وه‌ل ُ چه‌ما چه‌تریازگ و چۆد. کوچیگ وه‌ کوچیگ و

گولہم وہ گولہم، گشتی داؤگہ چہوا. لہ ہر شوونینگ
 پہروویگ، یا ہرچینگ نیشانینگ لہ نایہمیگ بوود. ہہلاماتی
 بردود و دپیہکےو کردوگ و نیوارہ شہکےت و ولہکےت
 چودہو ئہرا شار. بہلام گیچہل گہورتر و ہختایگ بقگ
 پیانگ وہ نلاجہتوہو دوگ ک ری مال گوم کردیہ. تہنانت
 ناو نیشان خیاوان و کوچہگہ یانیش لہ ہوریہو چود. جوور
 نایہمیلئی گ دکوتشہوار وہ دم ُ خہوہو ری بکن. جوور
 شیتہیل بی ماوا و ماتوول. ئرا خوہی وہ ناو خیاوانہیل ُ
 شارا خر خواردود و ہوچینگ ئہو ہوری نہکےفتود. وہ
 داخوہ یہی نہفہر نایہم ئاشنا، یہی قہوم، یہی دووس وہ
 پییا نہتہقیاد و ئہو شہو ئہوہلہ لہ تہنگی چود و لہ
 مسافرخانہ خہفتود.

نوسہر شہکےت بق. سہری گیژ بق. ہہلسا و وہ لہترہ
 لہتر، چی و ہرہو یہخچال. لیوانینگ ئاو ہہلکیشا ئہو بان...
 قہیریگ و ہخت بقگ ُ ئی چیرووکہ ہساوی
 خہلہتانودہی خوہیہو و بقگہ گیچہل گہورایگ، ہہنایگیش
 ک نہنوساد، دہس لہ قہوی نہکردہو. تمام ہہست و بقنی،
 داوړود. ہر جوور ژیربانی کرد و دجارہنوسی کرد. وہ دلئی
 نہق... چی و لہینووا دانیشتہ پیشت ُ مہیزہگہ.

... ئرا پياڳي ک نه توهنس کورپي بونيدو، نه مال!
 پياڳي ک چمانی خواهيشی گوم کردود و وه هوج جايگ بهن
 نهو. منسه کهنگلاشگ وييل و ئاواره يگ ک که فتوده و
 وهرده لکه ٸ وا. هه ناي توواس له سوکي، سه کام بگري،
 واي وه شيات و جيجه و، وه جاره و که فته و پي و تارانه ي و
 بي ماوا و بي ماتوول، بي ده سلات و بي وه ليفه ت ئرا
 خواهي خر خوارد. فکره يل جورايچور له ناو مه غزي ريژه
 چين و خرپه ي پايان ئاشاس له يه ق برود. نه زانس چوه
 بکه ي؟ تا که ي وه ي لوه چه مه يلا وه بي وه ليفه ت فير
 بکه ي؟ تا که ي وه ي ناو خياوانه يلا خر بخوه ي؟ له ي ناو
 هه مگه نايه م ٸ نه ناسا، نووي کي بگري؟ له کي پيرسي؟
 هاوار بکه ي:

- وا ها ها ... مه ردم کي م ناسي؟!

- کي زاني م کيم؟

- کي ري مال م نيشانم ده ي؟

نوسه ر، گهن جووري که فتوگه ناو گيچه ل ئي
 هه لکه فته. نه و جووره گ چهن جار له ناو قورپات و ويته و
 دلنگ نايه مه يل ٸ جوورايچور، پياگ دي يا ته قيا وه پيا.
 يه ي جار له ناو تاسکي هاته و بان و دانيشته شان يه ق. يه ي

جار ترهک له قهوارات ړاننده ټټوبوسینگ ديه ټټ. يه ټټ رووژيش له ناو چايخانه ټټ سهر ټټ پيه ل سهمه ره، ته قيا وه پيا. ټټو رووژه يه ق چوده لقو چه م سهمه ره تا جی لوره يل ټټ ناو چيروکه گه ټټ، خاستر بونيد و بنوسيد، له وره له لاي دهره چ، له پيشته مه يز بوچگ چووينيگ ټټرا خوه ټټ وه ته نيا دانيشتوگ. چايه گه ټټ وه ټټ ده سي سهرده و بو د و سيکار ټټ له ناو کلکان ټټو و ماقييه و بردوگه جی ټټوريگا.

يه قو خاس هورده و لئ بو. دايه ټټ له کل چه و. سهر و ريش ماش و برنج. چماي خوله کوو کردود مل ټټ سهر پيا. ټټيولي وه چن گله کر قول خه فته خواردود. لوتي منيده دهنوک هه لوه و سيوله يل شووړ و چه فتی چه و سييه فره پياگانه که فتود. مهيله واره و بو و بچوود بنيشيده لاي. گه پي وه ليا به يد. هاته ده مييا بوشي:

– «راسی، کورهد ديدهو؟»

به لام بي يه گ بزاني ټټرا؟ له ټټ پرسيا ره به تالنيه و بو. زوورم يه ټټ جار له شه و وارانينگ، گشتي مسافرخانه يل، له شووني دا دم پاوا. خوه ش دايشته بونيدده وه ټټ و مکيسي بکه ټټ و وه لا بووه يده ټټ ټټرا مال. به لام هه رچيگه فير کرد.

نه يه وهئ! پر مسافر خانه يل له نايه مه يلى بون گ ناو
 نيشانيه يلىان، جوور يه و بون. ته قيا پيايل هه لکه فتگنگا،
 بوشى نه و شى هاو ل ف يه و بون و چمائ هه ر کام يه ئ
 جووره يلىگ، نه و پياگ بردون.

□□□

پياگ له سه ره وليژى تيژ و خرگين پاسگا، تا پاي چم،
 چپيه و خوار و شه که ت دانيشته بان سانگه و نوورسه
 چم. له ناو پاس چم کوومه ئ گه ورايگ سان و چل چوو،
 ک له لافاوه يل وه رين درس بونگ، جيجه و قايم، پا داوگه
 گز و له نووائ ئاو جم نه خوارد. پياگ له وه ر خوه يه و
 وه ت: سه يمه ره هه ر چيگه يش ده ره قه تي فره بوود، زور ئى
 گه ره گ کار ده س خوه يه نه تي. خواهش دايشت بچوو
 تا ناو پاس چم و دانيشيده بان نه و کوومه و له وره سيکارى
 داؤرسينيد و بنوورپده ئاو. به لام ئى هاز و ده ره قه ته، وه
 خوه يا نه ي و رخى چى ک چم وه د پووق مل بخه يده ئى
 نه و وه رده له ک و وه لا بووه يده ئى. خه ريک بون ک هه وا خراوه و
 بون. نه وره يل سيبه داجمياؤن و سه ر کردونه يه کا و وا هات.
 پياگ دوايين سيکار گرته لچه و. چن کرमित چه کانه و تا
 رووشنى کرد و هه لسا. بي يه گ دى فير بکه ئى. هات ئرا

کهم جاده تا بچوود ئرا شار. شارئ گ وه جوور
 نه نوومه تیگ پر بق له ماشین و ئایه م و قسیه و قال و
 وپویم وه نه نوومه ت گهوراتریگ چمائ خالی له هر
 گیانه وهریگ بق. پر له نامووی و نه ناسی. چمائ گشتئ
 هه له پله یان بق. دیار نه ق ئرا کوو؟ گشتئ چمائ دهو کردن.
 چمائ هوچ کهس نه وگ ئایه م بتونه ئی ناو نیشان جییگ له
 لئ پرسیار بکه ئ! له شوون ُ یه ئ هه مگه فییر کردن بی
 وه لیفه ت، هه م له تهنگی چئ ئرا مسافرخانه . شه و کرده ئ
 وارن. رفت ئلاجه تیگ کرد. تا شه وهکی له سه ر واری.
 شه وهکی هه م چئ ئرا لق چه م. لاو هاتوگ. کوومه ئ
 دوه که ینگیش شوون نوونئ نه ق. لاو ته رفاوه تونئ کردو د و
 بردوده ئ. ئاخیرین ئمید و دلخوه شی پیان چمائ وهل لاوا
 چئ. وهل خوه ئیا وه ت:

- «ئئی لافاو نه نوومه ته، دار و سان و تیه ته یل گه ورا
 که نئید و به ئ. تا بره سئ وه کوپه ئ م! ئمجا چوو
 بکه م؟!»

که وشه یله گه که نی و گرته ده سه و و که فته لوو ئاوا.
 جی وه جی ماسی و قرژنگ داونه و لا و که فتونه ناو خه پرگ و
 ماسه . فره له ماسیه گان هیمائ گیان داشتن و په په که ی ُ

گوشيان جميا و دهم داچه قانن. پياگ فكر كرد چووه بوود
 گُ لافاو جنازه ئى كوره ئى يه قيش به يدهو لافو جوور يه كئ
 له ئى ماسيه يله ... بكه فتادهو ده يشت؟ گاهه سيش فه فتود و
 ئيرنگه له شُ بئى خاوه نئى بقده خوراكُ دال و كه متار.
 كوره ئميدگ له دل پياگ قرچاله دا. بئى يه گ وه شه كه تى
 فكر بكه ئى. ههرله يوا چئى ... لنگه كه وش ... لنگه سه رپاى ...
 پووتين سه رباى ... پالتاو شر ... جى وه جى له لق چه م له
 ناو ماسه و خه پرگ كه فتون. كه وشه يلى گُ نه زانسن
 خاوه نه يلىان هانه كوو؟ له وه يشتُ شپى فرپيان دانه يا
 لافاو خاوه نيان كوشتود؟! پياگ گيژ بق و سه رئى سر
 مه نود. هاز و دهره قهت يه نياشت ك يه كئ له ئى فكره يلىيه
 وه په رتخ بره سنى. جواو درس هساويگ باريدة دهس و
 دلنيا ئى خوه ئى بكه ئى. گوران ته قيا نائيه مه يلىگا ك جوور يه ق
 مينه ي كه سئى كردن. نائيه مه يل ته نيا. بيكه س، بئى
 ناو نيشانئى گ تا ته نانه تئى گشتيان ئى گيچه له داشتن گ
 هر كام، كه سينگ گوم كردود. لييان بق دُ منالئى و سئى
 منالئى گوما هاتود به لام ههس و ژان و په ژاره يلُ فره يگ
 په نكوور كردود. هيچ كهس مه يله وار نه ق ك سه ر قسيه وهل

ئەو ھەكەيا داچنئى . چىشتئى بۆشئى . قردئى خوئى سووكەو
بكه ئىد .

ھەركەس لە ناو (پىلە) تەنياى خوئى . ھەر كەس جفتئى
كەوش وە دەسئىو و ئاول ۆ و سەرگەردان لەئى لق چەم
وەشىات ۆ شىتە . پياگ نەزانس ئى ھەمگە كات و ساتە چۆ
چىئەسەو سەر و چۆ تەقياسە ئىوارەيا؟! سەيمەرە چۆ
ھەفى فرە گەورايگ ك چىشتەيل فرەيگ سلا داۆد . قورس و
خەوفناك لەف دا و خول خوارد و وەرەو نووا چئى .

□□□

لئىلە زەق گرتۆد گ ۆ پياگ لەو ھنازە گ چەم، قەمچەو
خواردۆد و لە پشت گەرەيل گوما ھات . دانىشتۆدە بان
تەتەسانىگ و سىكار كىشا و نوورسە سەيمەرە . نۆسەر
چئى وەرەو پئى و دىك وەت:

- «سلاَم!»

پياگ! بئى يەگ سەر ھىز بەئىد يا بنوورپىدە نۆسەرەو،

قەئىرى مقيئەو برد و وەت:

- «سلاَم!»

- «نەيدەوئى؟»

پياگ دٽاين مف دا له سيڪار و فيلتره گهڻي خسه ناو
ٿاوه گه .

- «نه! نه هيٺائين!»

قه پير ترهڪ له بيدهنگي چييه و سه ر. وه يه يهه و پياگ وه
دهنگ شهڪهت و پر له گليه يئ وهت:

- «ٿاويه ميگ مناله گهڻي خواهي کوشتييه . خواهي گيڙ و
پر. مال خواهيشي وه هوري نيه . ٿالزايمر گرتييه و له ناو
خواهي گوم گوور بڙه . له ناو ولات خواهي، له ناو شارو
خواهي شهوانه چوو ٿرا مسافر خانه خهفي! وه نه زهرد يه
وهل ٿه ٿه ٿه جوور تي! توواي بوشي چوهه؟ وه شاقنزي
خوهد زاندهي؟ توواي وه شانازييه و بوشي م گه ورايگم؟
دهره قه تم لهي باوه ته و فرهس؟»

توسه ر هه لوپڪيا، منجه منج كه فيده و پي، به لام پياگ
له يئوو وه دهنگ ٿه ليه گه و وهت:

- «بنوور! بنوور ٿي هه مگه ٿي ٿاويه مه زاني يهڪ چهني
رهنج و خوسه دايدسه کووليانا و وه لوق ٿي چه ما ٿاوليان
کرديده؟»

نۆسەر چه میا و کوچک پیه نوولکئی هیژ دا و تاو بال داو
وه شانئ ئ ئرا ناو چه مه گه . کوچک چهن گله تهنته ره کوتا و
له ناو چه م نوقمه و بقو . وهت:

- «یه ته نیا یه ئ وینه ئ فره بقوچگ له زنگانی مه ردمه .

هر وه دهس م نییه!»

پیاگ وه دهنگئی گ پپئی قه شمهری بقو و چمائ بلنگ

خس و تهزهک دا وهت:

- «بهش ئ ئیوه نۆسه رهیل و رووشنفکرهیل له ئ هه مگه

نه هات و نامه ی و خه پرگه سه رییه چوو هس؟ م کتاو فره

خوه نیمه . بیجله ناهمییه ری و تووزیان، چوو ه داینه له

خوهرد مه ردم؟ بیجله تیه ریکی، نه داری و گه نه ژه ی، له

چوو ه وه تینه؟ له کام چشت ئ رهنگین نۆساینه؟ له کام

ئمیّد؟ له کام ئامانج گه ورا؟»

نۆسەر وه بوورپئگه و نوورسه پیاگ و وهت:

- «له ئوایشه نییه براگه م! ت تووای گشتئ کاسه و

کۆزهیل وه مل سه ر منا بشکنیی؟! کام ئومیّد؟ کام ئامانج؟

بام دروو بقوشم؟ دلخوهشی دروو بییه م؟ له چشته یلی بقوشم

گ ئ نیین؟ ئئ دنیا ئ قه یز و پیسه گ ئ پپئی زگبه ته . بام

بۆشم. چەنئى ره‌نگينه؟! خه‌يال كەى م له‌يوا وه ت ُ
كردمه؟ م ئايه‌مه‌يله ئاول كرده‌م؟

پياگ! خه‌نگ تيه‌لئى كرد و نوورسه نووسه ر وه‌ت:

- «چشته‌يل ره‌نگين يه‌كم جار له ناو زه‌ين و ئاوه‌ز
ئايه‌مه‌يل پئيا بون. ئه‌و چشته‌يله بايه‌س درسيان كرد. وه
نوسان له گه‌نييه‌يل. وه نوور تيه‌ريكي و نه‌دارى چشته‌ئى
ئالشت نيه‌كه‌ئى. سالانه ئى كاره كردينه چ سه‌وريى
داشتييه؟»

ئيكه‌ش جوور چشته‌يگ ُ خواهش نياشتوود شوون ُ ئى
گه‌په بگرئى. له ناو خوه‌ئى نوومه‌و بو.

نوسه‌ر وه بئ‌ده‌سه‌لاتييه‌و سه‌ر خستوده‌و خوار و له ناو
فكر بو. قه‌يرىگ مقبييه‌و برد. سه‌ر هيژدا و هناسئى هه‌لكيشا
و وه‌ت:

- «نيه‌زانم! گاهس هه‌ق وه ده‌س ت ُ بوو. گاهس ئيمه‌يش
تاوانبار بۆمن. راسئى بتوواى دۆه‌ته‌ئى خوه‌ميش پاره‌كه
خوه‌ئى كوشت. 19 سالى بو. هوچ وه‌ختيش نه‌زانسم ئه‌را؟
راسئى بتوواى منيش خاس نيشانه‌يلى نيه‌زانم. له رق
ناسنامه‌گه‌ئى وه‌تم!»

پياگ جوور چشته‌ئى گ هاوده‌مئى ديه‌سه‌و وه‌ت:

- «جنارہ گئی چوہہ؟! ... دُنیا وہو؟!»
 بہ لَام نۆسەر چمائی نہ ژہفت. لہ ناو بیدہ بگی نوورسہ
 چہ م و قسیہ و فکرہ گانی پہ نکور کرد.
 پیاک و ہت:

- «نیرنگہ تہ کلیف ئی ہمگہ ئی ئایہ مہ وہ چوہہ بقو؟
 ئیمہ چوہہ بکہیم؟»
 نۆسەر وہ داخہ وہ سہری لہ قان و ہت:
 - «نیہ زانم! ... چوہہ بقوشم!»
 پیاک! وہ یہ پھہو دہنگی گورہ پیا و وہ ہس و مہیلہ واری
 ئلاجہ و تیکہ و ہت:

- «تیہی خوہ مان بکوشیم?!»
 نۆسەر بی یہگ سہر ہیژ بہی، و ہت:
 - «فایدہ ئی؟»
 - «خالس!»
 - «نیہ زانم!»
 پیاک، جم جولی دا وہ خوہی و تۆکُ بالی رووشنہ و
 بقو و ہت:

- «نه! توشم نه نيه توهني سهر دق ئي چيرووکه
باريده و يهک، توهني ئاخر خاسيگ ئپاي بوود. نه زهره
چووه س؟»

- «ياگه ري توهني هه لسيد و بوشيد يانه گشتي
خوهيان بخه نه ئاو و وه يه که و خوهيان بکوشن؟ فره زه په و
فهره دي ري ها! فره گه ورا و رهنگينه!»
نوسهر له په و گرت و وه لاکيان نيگه و وهت:
«نه! نه! ...»

- «ناويشي نيم چه مي گ خوه مان له ناوي کوشتيم.»
دي هيچ کاميان چشتي نه وه تن. پياگ له تهک تا کهفت
و له ينوا بوه ئايه م تيه ل و که م قسيه و له لق چه م له
بان هه ر سانينگ پياگي دانيشتود. پيشت نه و يال، رق نه و
خوه رئاوا سيکارئ له ناو کلکانئ بق و جفتي کهوش له لاي
و نوورسه ئاو پر هاز خه و فنه کدار چه م. پياگ پاکه تي
سيکار له گيرفان دراورد و مکيس نوسهر کرد. خوه يشي
يه کي گرته ده مه و و کرميت چه کانه و. يه کم جار هنه گه ئ
نوسهر رووشن کرد و نيکesh خوه ئ و هه ردگيان، رق نه و
ئاسووه يل ئيواره، ماقيانا برده ناو شه تاوه يل چه م گ
له ژير خوه ر ئيواره، جوور ته لا دره وشيان!

زقوم

شه وه کيان سهرد زچه که ريگ. شار وه دهم روونجه و
رچگياس. داره يل رفته ل و قوته ل چو داو ل سهر ُ مه رزه
هشکلاتنه و چنگ چولتيان شه خته به ساس. نايه مه يل دهر
و دهر وه چه يل کپه و کردنه و خويان له بن مال ه يل
شاردنه سه و گله گله ي ماشين گ وه خياوانا تيه ن، چماي
ستوک دهن و سه نگه لا و وه کورچه کورچري که ن. منال
مه دره سه يل، گيژ له خه و ناتمام دهم شه وه کي، وه له رز،
له رز وه رو مه دره سه چي، قرچه قرچ شکیان تووژاله يل
يه خ ُ له ژير پايان، بيده نگی خياوان چوول شکنيد و
سزرگه به يده گيان نايه ما. خه يرلا، نه نجه ل و نه ساس

بیآخچیه‌ری چنیه‌سه بان ُ سندوقیگ و دیرئ له ناو پووته
شرپگ وه کارتوون و چل چوو ، ئاگر گه‌نگه‌یگ داؤرسنی .
وه ژیر لچه و خوت بوولئییه .

توفه رۆد ئرا زقومه و گ ُ که‌ید . خودا کاو ُ ل شه‌رئ
بکه‌ئ . ده‌سم له گیر چئ . تۆفه‌ئ کسپ و کاسبیه ، تۆفه‌ئ
نانه‌گه لیوا دراریده‌ئ . له گووشت سه‌گ هرام تره‌! ...

چه‌ن گله ته‌خته شکنید و خه‌یده ناو پووت . له ناو
ُ خرت ُ پرتیل شیشه‌یگ نه‌فت درارید . پپرووشه‌یگ نه‌فت
که‌یده مل ُ ته‌خته‌یلا وه کلکه‌یلی گ له وه‌یشت زقوم له
گیر چینه ، کرمیتئ چه‌کنیده‌و .

ئاگر و دۆد له ناو پووت هیژ گری . ده‌س گریده ملییا و
قه‌پال سایده یه‌کا :

- «خودا چه‌مه‌ر شه‌رئ بکه‌ئ . تا ئیواره پوونج که‌ن . ئئ

زمسانیشه دی هه بنی نیه‌تئ»

قردگی ک ده‌س په‌لی گه‌رمه‌و بوود . پووت تره‌ک ، ژیر
بان نه‌یده لائ ئاگر چه‌پالئیگ له په‌توو شرپگ خه‌یده مل ُ
پووتا و نیشید . لنگه که‌وشئ گریده ده‌سه‌و ، دره‌وشئ
درارید و وه نقه‌جری وه‌شکیده پییه‌و . له دتچگ خیاوان ،
ریچه‌رمگی وه قوووخه قووخ و گوجان وه گه‌ز دان دیار ده‌ئ .

ژنیگ به تیه ئی سییه یگ کیشاسه سه راو ها له شوونئ. ریچه رمگ هه یتاهه یت تک ُ گوچان ورنئیده زهق و وه دهنگ ُ بهرز قسیه که ئی. دهنگئ پیچیه یده ناو خیاوان «هووی یوی.. یوی.. چ زقومئ که ئی ... سییه چل ُ زمسان گ ئوشن هه یه سه. پیر پاتاره یل وه دهس ُ زمسانه و گیان نه یرن!»

قسیه گ که ید، وشه گان له ده ممئ په پنه و ده یشته و زۆزی بوخوار بوون. خه یرلا دهس له قولنگه که وشه و که ید و نوورئ وه پئیان. ژن چمائ له ریوارپنگ ناو نیشان جیگ پرسیار که ئی. فچ گوورئ که ن و ریوار ملئ له قنئیدو وه بی دهسه لاتییه و له پ و لاوا که یدو چووده رییه و.

ئاگر کیشیدان وره و خه یرلا. ریچه رمگ سلّام بهرز و شوورئ که ید و چوو وره و ئاگر.

- سبالخه یر براگه م!

خه یرلا وه رق خوه شاله و مکیسئ که ی.

- «بان چه و سبالخه یر خالوو! بانه و هر. بان دهس

بگرنه مل ئئ ئاگرا».

ژن وه شه رم و کوومه و، له ئه ولا تره ک وساس. خوه ئ

له ناو به تیه ئی کاله و بق. شاردیسه و. وه کل چه وه و نوورئید.

خه یرلا مکیسى که ئى:

«خویشکه گه م به و وهر، به وه نزيک ئاگره گه!»

هر د چهرمگ هناسى تازه وه که ن

هو یو یو مالگدانه، له ئى زقومه، له ئى نه نوومه ته! بۆمنه

چوو وشک دگان بان دگان نيه گرى. قه تلمان برپاوا!

خه یرلايش ده یده و لووى:

نه قل مه که خالوو، ئلاجه وه. وه کفرى نهو، چمائی

خودايش هه وه سهر ئيمه یا ديه!

ريچهرمگ چما گوش سهنگينه و نه ژنه فتیه ئوشى:

«ها؟... چوو وه تی براگه م؟..»

خه یرلا دهنگ به رزه و که ید:

«ئوشم دی ول نيه که ئى، خودايش چمائی زوروى وه مل

ئيمه یا قورش کردیه!»

ريچهرمگ خویشى نيه تی

له یوا مه یوش براگه م. کفر مه که، کفر گیچه ل تیه ریگه و

ریید.

خه یرلا سه رى له قنید

ئەئ خالوو. گىچەل چووه؟ ئىمه گور دىرېم كفن
داشتۆمن؟ ئىمه خودا ناخۆن وه پيمان نىياس خوه مان
بخورنيم.

ريچه مرگ ئۆشى:

له ئوا مه يوش برامى! ئە زىزمى! ئۆشى يه يمال كفرچى،
ههفت مال سزنى! ئميد ها ئە ولائى نائىديه و.

رزق و پووزى تمام به شر ها لائى خودا. خودا له خشهئ
پائى مووريشگيش خه وهرداره. ئرا له ئوا ئۆشىد؟ نام خودا،
دهس ئازا، قول ئازا، چووه د نه كرىاس؟

خه يرا ئۆشى:

خالوو، دهنگد له جى قورسىگه و تى، تمام ئومرم وه
رهنج و زامهت بردمه و سهر، ئۆشى سهر قه يق ده وله ته و
پائى قه يق، مه يئتهت. چمائى خودا پائى قه ق به ش ئىمه داس
ت چووزانى؟ شه وه كى تا ئىواره، له ئى ناو زقومه گ ُكلك
هه لگرى سىيه و بوو، هامه ئيره، وه خودا نان زگ
مناله يله گه نيه درارم.

ريچه مرگ ئۆشى:

براگه! مامر ئاو خوه ئ رق كه ٲدهو خودا. نه باٲه س له يوا
فكر بكه ئ. خودا هوق به نه ٲگ له هوقره و نيه وه يد، ٲٲشت وه
خودا بووه س.

خه ٲرلا ئوشئ:

وه قوربان خودا بچم چمائ د چه وه كي كه ٲد. يه ئ بر
هانه **تيلر** ئاسمان و يه ئ بر هانه بيل بانان، تا بوق
هه له يوا بوقسه، ده وله من هه ده وله منتره و بوود و گٲا
هه ر گٲاتر، ونه ئه وان كام زامه ت كيشانه گ ئيمه
نه كيشايمه. گه ماله گه ئ وه ر زومه هه لكٲد گ م له
شه وه كي تا ئيواره چه تريه م؟

ريچه رمگ ئوشئ: نه خه ٲر برا چمائ ته شي م، به ن ت
نيه رسئ! قسيه هه ر قسيه ئ خوه ده. ئوشئ وه ل ٲه ئ گول
گه نما سه د ملوور ئاو خوه ئ. چووه ده خالوق منيده گورگئ
گ پووژ بانئ گرتقونه گيشتنئ.

گٲا و ده وله من مه گه ر چه ن گه ز جاو فيشتر وه لا
بيمنه و قه ور؟! دلد قورسه و كه، خودا گه وراس. خودا
خوه ئ سه وييري ده ئ، وه تم ئمٲد ها ئه ولائ ناممٲيه ريه و. كي
فكر كرد كوړ م له شوون ٲ يانزه سال باٲده و.

ئٲكه ش سه ر گوچان به ئ وره و به تيه ئ ژن و ئوشئ:

دٽو ته گه به تيه گه د سزيا! .
 وه زقزي به تالتيه و بوو .
 سزیه ئ وه جهه نم! يه دی بايه س فپه ئ بهی . هه م تزاری
 تمام بق .
 خه یرلا گووشه قولاخه و بوود . يه ئ گله صندوق تیه ریډ و
 مکسیان که ئ، دانیشن .
 ئیرنگه وه گولسووه خه یر بټه خالوو؟ .
 ریچه رمگ نیه ژنه وئ . ژن کلک به ئ وره و گووش ک
 گووشئ سه نگینه . خه یرلا دهنگ به رزه و که ئ
 خالوو! خه یر بټه؟!
 ریچه رمگ قوته یگ که ید و ئوشئ: ولا براگه م هاتیمه سه
 شوون کورم ...
 کوورډ له کوو بټه؟ خودائئ نه خواسه جووری بټه! ...
 نه! ... ئه سیر بټه ... مره قه زیان کردنه .
 گووچان نه یدده باوش و قه پال ده ئ له یه ک و سه ر
 له قنی! ئه گه ر له جی م بټايد چووہ کردی؟
 خه یرلا ئوشئ: خاس! ... خاس! ... چه و دلډ رووشن
 ئه لحه مدورلا ... شوکر خودا ...
 ئشاره که ید وه ژن! دټه تده؟

پچہرمگ وہ شانازیہ و نوپری وہ ژن . چمائی یہ کم جارہ
گ چہوئی کہ فیدہ لی . گری مقیہ و بہید و ٹوشی : نہ!
خوارزماہ! قرار بق... وہ باقی قسیہ گہ خوئی .

ژن قرمزہ و بود سہر خہیدہ و خوار و وہ یہ پھہ و دہس
نہیدہ و گیری، شانہ یلی لہ ژیر بہ تیہ رقیہ ن پچہرمگ
ٹوشی!

فرہ و ہلیا و ہتیم... ئا! یہ خوئی... بقش خالو و لا
رؤد سیہ ئپرائی درودہ . و ہتم دقہ تہ گہ، زنہ ئی خوہ
مہ شیون، و ہتم کر داوتو و گاہہ س پرحمان ناتہ و، و ہلی خو
جوور شیر وسا و گوش نہ تہ کان! زانی ٹوشی شیرئی گ لہ
ویشہ درائی نیر و ما نہ ئیری!

ژن وہ بی نز گیریڈ، خہیرلا نووریدہ پی .
ولا خوہیشکہ! ہق دیری بگیری، یہ گیری خوہشیہ
.... ئیرنگہ دی مہ گیر!

لہ ینوو لنگہ کہ وش گریہ دہ دہ سہ و وشکیہ یدہ پیہ و .
پچہرمگ دہر دلئی واز بود:

برائی براگہ م کی ناودہ؟

خہیرلا منجہ منج کہی! خہیرلائی نہ وکہ رد!

کی؟

خه یرلا خه یرلا. یه سه ئۆشم بیلا ئمید بییاشتۆد.
ئۆشئ خودا بکه ی یه ئ چمهت، وه کووانگ که سه و نه ود،
ئیمه هه ئ یه ئ کورپه داشتیم.

هه رچیگه وه تیم کورپه گه بمه زر، بمه زر، وه گووشییا
نه چی، مامر سییه بق یه ئ قول داشت. ئرا خواه ئ چیه
جهنگ و له تهنگ حاجیان گوما هات... هناس سه رد و
تهشگای سییه، شوون نوونئ نه مه ن، یه ی وه ت کوشیاس
ئه ق وه ت ئه سیره. وه تم تا دال وه دالا هووه و بوود م
هه سه م. تا کورم نایده و نیه رم. دۆکه ئیواره ئرا خواه مان
له ئ وره یوانه دانیشتمن. ماشین بووریگ داو دهر مال. دیم
د گله ریشوو دلنگ سه ونز پاوا هاوردن تا دیم فچ گورپانه
زانسم خه وه ریگه. وه ل دۆته یا وه تن. له خیا لئیانا م
نیه ژنه وم، وه لی خوویه ئ ئه ژنه فتم. وه تن هاتنه سه و.
هاوردنه سانه و، بی ویزدانه یل، یا نه ویزدان له قهره یان نییه!
یا نه دۆد به له مرک نه ینه. دۆد وه چه وییانا نه چیه و نه ئرام
وه تن....

خه یرلا بوغز بن هه لقی گرتیه، ئاو دهم قۆتا ده ید و
ئۆشید.

خوو خالوو! گاهه س نه تواسۆن یه یهه و ئراد بۆشن!

ریچه‌رمگ هه‌له‌پله ئۆشئ.

نه کوره! وه‌تن هاتئ زیق بکهئ، کوره زیق که‌م وه
فینار، م دی وه ده‌رد ۆ چوووه خوهم، کوله‌شرپنگم. مه‌ی
سات ۆ خوهم که‌م.

ژن گیرید خه‌یرلا دلّیه‌و ده‌یدو د چه‌پالّ ته‌خته خه‌یده
ناو پووت.

دالّگه‌گه‌م مه‌گیر خوهرشی بکه!

ریچه‌رمگ وه شانازیه‌و نوورپیده دۆه‌ت.

شهرت کردمه له ناو سۆرئییان دا گله ورنه بییه‌م له‌زه‌ق.
ت ئۆشئ فره‌س. ئایه‌م سۆر ته‌نیا کوپه‌ئ بوو، دا گه
فره‌س؟

خه‌یرلا خه‌نید: نه ولا... فره‌ئ چوووه‌س؟ خوه‌زییه‌و
ئایه‌م داشتوو سه‌ر بوورپید!

ریچه‌رمگ و خه‌یرلا زمسان له هۆره‌و بردنه، جوور منالّ
ئه‌سه‌ر زایه‌سه ناو چه‌وه‌یلئیان.

وه د ساز و د دیول... وه یه‌یه‌ه‌و ریچه‌رمگ سه‌رکوپه
بوود و مقییه‌و به‌ید و ئۆشی: خوه‌زییه‌و دالّگی زینگ بۆاتاد.
و چه‌و دۆرنیده ئاگر ناو پووت و چووده ناو فکروه‌و خه‌یرلا
هناسیگ له قورن دالّا کیشید و وه‌لییا به‌شدارئ که‌ئ:

هه ئی خالوو ! هه م بهس نیه کوپه د هاتیه سهو... زانم
چوو ه کیشاینه!

ریچه رمگ چه و له ئاگر گریده و. ناوشاخان ده ئی له یه ک.
لچ که یده ده مه و وه له پوو پ ده ئی له رق ران: هه ئی برای
براگه م چوو ه ئراد بۆشم، دا سال و دا مانگ، ت بۆش یانزه،
یانزه سال ئازگاره چه وه پئی ئی کوپه مه! هه رچیگه ئیه که و
ئه وه که وه تن له دلم نات پرسئ بنه م چمائ خودا ناوگه دلم
گ تیده و. دالگیشئ نه یشته، هه وه ت ره حمان تیده و،
ره حمان تیده و چمائ زانس، چمائ خه وهر داشت.

خه یرلا قولپه قولپ ُ ئه سر ناو چه ویلییه

ئای خالوو... به دبه خته ئه و باوگ دالگ!

ریچه رمگ یه ئی به ن ئوشئ.

بایه س داخ ئی یانزه ساله له ناو سوره گه ی برپشتم!

دیری کوشیده و!

ئشاره که یده ئاگر و وه تک گوچان خوله کوو ناو پووت
شیونیده یه کا. خه یرلا د چه پال تر ته خته خه یده ناو پووت
و چه وی تیده مل گوچانا. ناوقه ئی گوچان شکیاس و وه
قردگئ په روو به سیاس. ریچه رمگ وه یه هه و گوچان ده یده
گه ز و ده س نه یده که له که و هیژ گری.

ئای ی... باوگه! نوورپیده دۆت. بچیم دۆتم! بچیم
دیره! فره کار دیریم! نیمه روو! بایهس بووه خشی مه شه ی
خه یرلا.. سهرد نامه ژان ... فره زامهت دایم!..

خه یرلا... خه نی، تن مه ولا له یوا موش! ئختیار دیرید

!

ریچه مرگ خه نگ شه که تی که ید و ئوشی: یه سه گ ئوشم
بیلا دلد قورس بوود، ئمید وه خودا داشتوو. شتر خه وی
دۆنیده وم، شتر له وان خه وی کی زانی رووژگار وره و کوو
چوو؟ خودا گه وراس!

خه یرلا جوور چیشتی گ مله ق بۆه فره وه ریچه مرگ
مه یله واره و بۆه ئوشی راسی خالوو! ناو شه ریفد؟
به لام پیچه مرگ نیه ژنه وی خه یرلا ده نگ به رزو که ی.
خالوو! وه ئمید خودا ئرا سۆر ده نگمان که ید له هۆرده و
نه چوو!

که فنه رییا و قه یریگ دۆره و که فن. ژن پا پا که ی لاوا
که ی خه یرلا دیری سندووقینگ شکنی. تی وره و خه یرلا
خه یرلا پیشت راسه و که ید و گووشه قولاخ نوورپیده پی
زه قینه ده ی له دللی. ژن سهر هیژ ده یدو نوورپیده پی له ناو

ورهنيسڪ ٽوڻي: خالو ڇهڙا ميعراج شوهدا گ ٽوڻي ها
ڪو؟

ڇهڙا ته وهن به ڏدهي سهرڙي ته زڙي زراينه يلى شلهو بوون
دلي خواهه بوود و نيشيدهو زهق. دهنگ له رزولڪ ڙن له ناو
گوشڙي زرنگني .

دوهه ڪه چاوي هاوردن وهتن سراڪيله گهي دينه سهو
خالووم جوور ترهڪ پهسيهه و! هوجگه نه ويڙس پاسي نڙاي
ٻوڻي . نڙنگه نيه زانم چق ٻوشمه ي پي

ڇهڙا دي هوج نيه ڙنه وي سهرڙي وهمه ڙن وهر ڪه ڏدهو
ئه ولا و هه له پله چوو ورهه رپچه رمگ دهنگ پير و شهڪه ت
و ڪر خسي رپچه رمگ له ناو سر و ڪوري خياوان پيچي . . .
هوو يوو يووي ڪاو ل شهري بڪه ي نڙاي زقومه . . . سييه
چل زمسان گ ٽوڻن هه ريه سه !
له دوجگ خياوان ناوا بوون . . !

پڙوو 405

چرخه گهڙي له لوءِ خيوان هيسته جي و بڙه ناو بڙي
ٿاڀه ما ک له نواڙي بانگ له سه رُ مل يه ک، چيٽه و بان.
ٿاڀه م فره ڳ بڙ. ڙن، پياگ، که لڙين، منال، فاله، واکسي،
موئه لم... گشتي وه يه کا ڙاو خواردن. جوور زياره تچي،
دلہ ک يه ک دان و وه ره و نوا زوور کردن. قاقه ز گه وراڳ،
چه و سياڙده قه ڙي شيشه ڙي بانکه گه و.

هر ٿاڀه ميگ، دهفته رچه ڳ يا پروشه ڳ قاقه ز،
گرتڙده ده سه و. ناونيشان و شماره هساوه گه ڙي، وه لُ

ناوهیل ُ قهئ شیشهیا دپیه که و کرد. یه تیش وه نقه چری
 سړیا لوو ئایه مه یلا و چیه و وهر. نوورس وه قاقه ز قهئ
 شیشه گه. دس وه بی سلائی، چئ وهره و وهره وئ. قلف
 جناخئ چه کان. دهفته رچه یگ دراورد. مل شووړا کرد و
 که پوول چه وسانه قهئ شیشه گه وه. به لام گورائ گور له
 پشتا دلک دان و وشه گان جوور ُ موریز که فتنه جم ُ
 جؤل و هوچ نه یه و. یه کئ له ئیلایه و بق. وه ئه ینه ک و
 تارپش و مل باریکه و، منسه موئه لمیگ. ریچه رگ له ئی ناو
 قهله قوقان ُ ئایه مه یله، وه روقه ئه و دونس. وه ته پی:

– «باوگه گم! ئا بز ان ئرا منیش نوورپیده یه وه و!»

پیائ چمائ نه ژنه فت. ریچه رگ، پرسیاره گه ئی دجاره وه
 کرد.

– «ئاغا تن خودا زامه تی بکیش بنووره ئی هیئ ُ

منه و!»

پیای لایگه و کرد و وه واق ُ په ریگه و نوورسه پی.
 چمائ هوچ نه ژنه فتود. چه ن جار هه یتاهه یت چه و پرتان و
 له نوو واقی برده مل ُ شیشه یا و ناوه گان خوه نی و دم
 جؤلان. وه ته یه ک ُ تر. ئه ویش، له رگه ئی نوژده لایگ بق و

ملی جوور چشتیگ گ کیشی بای شوورپه و بتود و له وهر ُ
خوهیه و ورویمی بق.

- «باوگهگه م! نائی هیئ منیشه...»

- «بووسیہ یه ئ گر تر...!»

- «ئا بنوورپده ئی...»

- «گلاراو بکه ی یه ئ گر بووس!»

□□□

وه هوو... وه ئ ... مه شه ی!

- «ها باوه گه م!؟»

- «نائی دُ که فسوولّه ئرام به یده پشت ُ بیمارسان؟»

- «وه بان ُ چه و!»

- «ها خالوو!»

- «گیانه گه ئ خالوو»

- «زامه ت ُ ئی دُ گوونی سیفیشه کیشی!؟»

- «...»

- «هووی...! خالوو! مه شه ی! ریچه رمگ ُ! چه رخی!»

مه ردم زورم وه چه رخی چرینه ئ. یه ق دی ئپرائ
فه رخی نه کرد. درسه گ ُ هه میسه وه شاقنزیه و نه قل
باپیره یله ئ کرد و وه شانازیه و له ئه سپ و زین و دهس و

تیریان تاريف كرد . به لام ئه وان ئايه مهيل ُ دهوران ترهك و
 ولاتهيل ُ ترهك بقن گ ُ گوما هاتون و له هورهو چۆن . له
 يهئ مانگ وهرجه يه گ ُ هساو واز بكهئ . چماي بقوده ئايه م
 ترهك . يهئ مانگ تمام شهو و رووژ گيان كهني و كه نه سا
 كرد و نووائ خه رجه يل ئزافي جوور رب كيلو ، گووشت
 مانگه و چشتهيل ُ ترهك گرد تاگه رئ توونس پهنج هزار
 تمه ن پيش دهس بكه يد و بخه يدهئ له بانگ .

وهختئ كارمه نده گه دهفته رچه گه دا وه دهسييه و وهته

پئ :

- «خالوو گيان! گومئ نه كهئ! گاههس خودا كرد

چشتهئ برديده و!»

هه ر له ئه و كاتا يه ق ژير ُ ر ق بقو . دنيا بقو گ ُ وهئ ر ق
 هه لكه فت فره گه ورايگ له زنه يئ كه فئ . وهتوده
 كارمه نده گه :

- «باوگه گه م! كهئ وه ئميد ُ خودا جايزه به مه و؟!»

كارمه ندگ ُ ئايه م زووان شريننگ بق وهتود :

- «خالوو! له يوا نيه! بايهس قوره كه شي بكه يم . ئه گه ر

بتوهني هه م پقول بخه يده بان ُ هساوه گه د ئراد ئمتياز
 دي ريد»

یہ ق وہ تۆد:

«ئیرنگه که ئ قوره که شی کهین؟!»

کارمەند وه تۆد:

- «جاری زۆه . دەم دەمەیل نە ورووز . بایەس هەم پۆل

بخەیدە بانئ تا ئمیازد فرهوه بوود.»

ریچەرمگ، پەشیۆه و بۆد . زانستۆگ دی نیه تۆه نی
فیشترییه و بکه ئ . بەلام کارمەند که مئ دلخوہ شییه و
کردۆد:

- «ئەلبەت هەر وه ئ پەنج هزاریشه و له قوره که شی

هیلنەد . وه لئ ئەگەر فره بۆاتاد چشت ۆ تر بۆ!»

ئئ قسیه زوورم دلنیائ کرد و له و رووژە و پەلام برده
خیال .

پژوو چەرمگئ ناۆنه بان چوواپایه ئ ئاسنیگ و جوور

ماشین عرووس هسکئ کردۆن له گولەیل ۆ قاقهزی و

په پووگ داۆنه رق زگییه و:

«جایزه ویزه ! این بار شاید شما برده خوش شانس ما

باشید.»

سیاوه خش، هۆرده هۆرده، پشت ژان و قه رتهیل ۆ و

مهریزی ژن و ورسیه ری یه ئ ئووردی منال سەرگه و ملگه

گیشتی له هۆرهو برد و باوهپر کرد گ به دبه ختیه یلی تمام
بقنه . به تایبته گ له زه مان شایه کئ له قه ومه یلیان
بلیتیگ سه نۆد و وه یه یهه و 10 هزار تمه ن بردۆده و .

حاجی ...! حاجی سیاوه خش ...!! خواهی دیاد ک وه
که پوول تاشیاگ و کلاو بقچگ کونا کونا و گوپه یل چاخ
و گرپه کهر و کوترشه لوار سییه ئ میلدار، ته سپیه ئ شوورپگ
وه ده سییه و بق و ئیواران وه ناو کوچه یا، ره ئ بق .

- «سلام حاجی ...!»

- «ئیاره وه خه یر حاجی ...!»

- «سلام خان!»

- «نه ولا م له رقیمه و نیه تی کوترشه لوار بکه مه وهر!

هر شووال جافیه گه ئ خوه م که مه و پا!»

هه گ له دهر هه سار چیه و ناو . سازنان چیه پیرییه و
و ده لقه یل میوه و گت گه نال له ده سی سهن .

- «سلام حاجی! میه نگ نه ۆد!»

ئرا کورپه ئ بجیا ده خوازمنی هه ر که س . قسیه له بان
قسیه ئ نه کردن!

- «ئختیار دیری حاجی! پا له بان سه رمان نایده!

دۆته چ قابلئ دیری! پیشکه شد!»

خوهی دی ک له پیشت ډ پاجال دکان دانشتیه و
مه فاتح خوهنی! کارگره ریل ډ هیتاهه یت گونیه یل قه ن و
برنج وه کوول کیشان و بردن ټرا ټه نبار.

- «حاجی! یانه بنه یمنه کوو؟ ټه نبار پره!»

- «حاجی! چهک قه بول کهی؟»

هر نیمه رووان، هگ ډ بازار څه لوه ته و بق. چرخ خوهی
داو ساکی داریگ له وهر ډ بانگ. کارتوونی درپی و له بان
چرخ خسه و. ټرا خوهی له بانئ ه لاثیا و نوورسه
پژوهه گه و. گاجار چه رخی ترهک ک چه ن سال له یه ق جووان
تر بق، هات ټرا لای. چه رخیل له شان ډ یهک دامه زرانن و
وهل ډ یه کا گه پ دان و دهر د ډ دل کردن. یه ټ نیمه رووان
هر دوگیان چه رخیل له جفت یهک گیر داو ن و نان
ټه نگور خواردن:

- «مه شهی قاسم! ت ټوشی ټی ماشینه چوه ناویه؟»

قاسم چو ټایه م فره زانیگ نوورسه یه ق و ماشین و ټاو

دهم قوتا داود و وه تود:

- «خالو سیاوه خش! یه ټوشنه پی پژوو. فره گرانن»

ټیکه ش سیاوه خش، هتورد باریک کاره سات ټرا قاسم

وازگفت کردود.

- «مہشہی قاسم! یانہ گلہ ئی چہ نیگن؟»
 - «دا دووانزہ ملیون کہن! یانہ برا ہین خودا ئےزیز
 کردگہیلن؛ ئیمہ مہ ہر لہ دۆرہ و زووان بہیم لہ دہور
 دہم!»

- «ئرا چوہ!؟ مہ منیش پۆل نہخہ فانمہ!»
 - «چہنی خہ فانیدہ؟ وہ پہنج ہزار تمہنہو؟! ئایم
 ہس چہن ملیون لہ یرہ ہساو دیرئ. نہقل کوو کہی؟ یہ
 ہر سوو دہنہ ئی ت؟»

- «مالگدہ، چمای خودا ناسہ دلّم ہین ُ منہ!»
 - «خالو سیاوہخش. ئیمہ خودا ناخون وہ پیمان
 نیاس خوہمان بخورنیم! ئہ شہرئ، دۆزیگ بۆاد، گاہہس
 بکہفتادہو ئیمہ. دلّ وہئ چشتہیلہ خوہش مہکہ! ہاتی ہہ
 دروو بوو! کی زانی؟»

سیاوہخش وہ نارازی نوورسۆدہ پی. خوہشی لہئ
 قسیہیلہ ناتۆد. رووژہیل ترہکیش فرہ وہل ُ یہکا ناۆنہ
 کیش و کہوان. بہلام سیاوہخش ملہجہرپی کرد. ہہگ ُ
 چییہو ناو ئہو خیالہیل ُ فرہ شرینہ. قمشی نہکرد بایدہنو
 دہیشت. نہخشہیل ُ فرہ یگ ئرا پڑوو لہ سہری بۆ.

- «فرووشمه ئى قهرتھيل دھمه و، مال سىنم. شازنان
ئەمەل كەم. ئن ئرا بەختيار خوازم... منالە يەگە نك
نوارە و كەم.»

قاسم! خەنگ ٲ تىھ ئى كرىؤد .

- «خودا مالء ئاوا بكە ئى! مە پئوويگ چە ئى كە ئى؟ مال
وہ چوو سىنىد؟ يە شىوييادە خالوو سىاوە خىش؟ ئوشى
ھات وە دزىہ و تى و نەھات وە ئاشكرا!»

بە لام سىاوە خىش ھەرىچىگە كەل و كولانەيل ٲ زەين
خاپوورە تىھرىكى وشكان نە زانس مليون يانئى چە ئى؟ يانئى
پئول ٲ چەن كرا بار چەرخەگە ئى يەق؟ يانئى پئول چەن
ئاوگووشت؟ تەنيا زانس ك پئول ٲ فرەيگە، فرە ئى فرە!

□□□

- «ئاي كوورى! پام تلانى!

- «ئاي زگمان دريد... جوور ئايەم!...»

- «خالوو پرووشەيگ وە ئەمن! كەم دلەك بىيەن!»

سىاوە خىش لە ئنووا كە پوول چەوسانە قە ئى شىشەگە وە .

- «مەشەي سەرد بكىشە ئىلا. وەر چەومان گرتىدە!»

به لَام گووشی بدیکار نه ق. دهفته رچه له قول میشت
 شار دۆدهو. له بانا نوورپسه ناوهیل و وه یه یهه و له ئه و
 ناونکیه و چهوی هاته مل ُ ناو خوهیا! سیا... وهش...!»
 دلّی نیشته ته کان. وه منالی چهن مانگ له لای مه لایگ
 له مه کته و خانه دهرس خوهنۆد. شکل و شیوهی ناو خوهی
 بۆشی نه قوشی. ناسی. له ینووا هۆردهو بۆ...
 سیاوهش... ره فی... دی هۆچ نهی! وهر ُ چهوی سییه وه و
 بۆ. دلّی خایز کرد و زرانیه یلی سسه و بۆن و چیه پشستا.
 یه کئی له پشستا گرتی.

- «ئا یه چوهی بۆ؟!»

- «ههوا نه ره سییه سه پی له ئ ناو شلخییه!»

- «نه! وه گومانم پژوهه گه بر دیه سه و!»

وه یه یهه و مهردم چه ته لمه ئ دهوری دان. سیاوهخش
 هه رچیگه کرد هناسی ئه و بان نات. دلّی جوور دیول کاولی
 رمه ی هات. د ُ نه فهر دهس و قولی گرتن و کرانه ئ ئه و
 دهیشت. تهک دا له گه نالدانی که مار ُ خیاوانه گه و. وهر ُ
 چه وه یلی رملّ خس... ژان ُ ژوهه گه ئ شازنان خاسه و بۆد...
 کرا ماله گه سه ر برج داؤد. دی نیمه رووان هه گ ُ وه وهر
 که اوایا ره ئ بۆ. زرانیه یلی سسه و نه قن. شه و ئاوگووشت

کاوپر داشتن وهل پياز چه رخی شيانا ... منالهل ويل ده وري گرن
 و جوور سالهل ٠ دٱر له ٱره وهر، مه تل «گولخه نان گول»
 ئپايان وه ت. شانزان سه روٱنه گه به سٱده و. چه ويل ره ژٱد و
 له پاي سماوهر كل ٠ چه وي وه يه ق بق. چاي گول وه دم
 ئپاي رشان .

- «ولا خالو وه ق ديٱري قه ش بكه ئ!»

- «له خواه شه والييه .»

- «ئاي ريچه رمگه! پٱووه گه برديٱه سه و؟!!»

- «كوره مه قش!!»

- «گيان ٠ ت نه قشي! ئپا بي دم و بي زوان

كه فتيٱه؟!!»

- «ئاخر ئايه م گيا و شه مس؟!»

- «بنوړه شماره گه ئ!»

چه ن ه فهر توواسن ده فته رچه گه له لي بسينن. به لام
 سياوه خش ده فته رچه گه له قول ميشت شار دٱده و وه
 ئلاجه ٱيگه و سه ر خر دا و نوړس وه ئايه مه يله و وه يه يه و
 كرده ئ وه قال:

- «وه ئ هاوار! ... وه ئ باوگه بره سنه هانام!»

پياگي دانيشته لاي و ده س نا بان ٠ شاني:

- «رُخد نہ چوو مہ موو!»
- «وہی ہاوار ٹوومہت ُئہ لا... تووان ماشنہ گہ م بیزن!»
- «رُخد نہ چوو ماشیند ہاکوو؟!»
- یہ کی لہ ناو مہ ردمہ گہ و وہت:
- «پڑوہ گہ بردیہ سہو! پڑوو 405»
- لہ ینووا ورویم کہ فته ناو مہ ردمہ گہ یا .
- «بنوورہ کار خودا! یہ چق ُرا خوہی پڑووگ بردهو!»
- «براگہ م شہ مس دیری! نان وہ تیولہ نہ وہ سیول!»
- «وہ قوریان خودا بچم . بہ نہی خوہی لہ ہقورہ و نیہ وہی!»
- پیگ ہہ م دہس نا بان شان ُ سیاوہ خش .
- «وہی ہاوار مہ ردم... پرہسنہ ہانام!»
- «مہ موو! نا یہی گر گووش بتہ کن! دہ فته رچہ گہ بیہ بزائم کی ناودہ؟»
- سیاوہ خش چق ماسیینگ لافاو خسودہی وشکی دہم داچہ قان و وہت:

- هه ئی هاوار سیاوهخش ... سیاوهخش، کورپ بهخشهلی ...
وه ئی ئوومهت ئه لا!»

پیاگ دهس سیاوهخش له بن ههنگلی کیشا دهیشت.
کلک ورانه دهسهیل بروووک بروووک و شهق شهقی. بهلام
کلکه یلی کللی بۆن و واز نه قن.

- «مه شهی سیاوهخش دهسه یلد واز که!»
سیاوهخش له ژیر نوورسه پیاگ. وه پی نات ک ئایه م
که نیگ بوو. هه رچیگه کرد دهسی واز نه ق.

- «وه ئی باوهگه م! ... دهسم کللی بۆه. چوو به که م؟!»
ئاخری وه نقه جپی دهس سیاوهخش واز کردن و
دهفته رچه ئی نۆژهل له قول میشتی دراوردن. پیاگ
دهفته رچه گه گرت دهسه و هه لسا. مه رد م که ل دان و پیاگ
چی وهره و ده ر بانگ. سیاوهخش په رپ کوتره گه ئی گرت و
وه له تره له تر خوه ئی له شوونی کران. مه رد م سپکوره و بۆن
و نوورسن. چمائی تۆهم مه رگ پاشۆده ملیانا. پیاگ
دهفته رچه واز کرد. له بان تا خوار ئیسفائی ناوه گان له قه ئی
شیشه گه وه گرت. له و ناونکییه یه ئی گر چه وه یلی له بان ناو
یه کئی وسان. له ئینوو له ژیرا تا بان ناوه یل خوه نی. له چ کرده
دهمه و. وه داخه وه سه ری له قان و دهفته رچه درپا کرد وره و

سیاوه‌خش. سیاوه‌خش چق چوو هسک وساقود و دوو سئ
جار چهوق پرتان و ملق قورگ داو وه چه‌وهیل هه‌لبزپرکیاگ
نوورسه پیاگ. یه‌کئ له ناو مه‌ردمه‌گه‌و وه‌ت:

- «چووه بق؟!»

پیاگ وه ژیر لچه‌و وه‌ت:

- «باوه یه بیچاره ئشته‌با کردیه! ئه‌وه سیاوه‌ش
ره‌فعه‌تیه. یه‌ق سیاوه‌خش ره‌فیعیه! ئه‌ق حاج ره‌حیم ناو
باوگیه... شماره هساوه‌گانیش وه‌ل ُ یه‌کا نیه‌خوه‌ن!»

پیاگ چمای ته‌وه‌ن نه‌ورده‌ئ بنوورپده سیاوه‌خش. سه‌ر
خسه‌و خوار و چپیه ری. سیاوه‌خش له لای گه‌نال‌خه‌دان
ولاوا بق. له‌ینوو فچ گور ُ مه‌ردم هیژ گرت:

- «نه‌وه‌تم! ناخر نایم گئا وه شه‌مس!»

- «باوه ئیشه‌با کردود»

- «کوره یه نامه‌ی‌یه!»

- «یه شیویاس. ورگاشته بوه!»

- «باوه گیشتی فیلمه، درووه!»

- «خه‌ره‌گه مه‌مر وه‌هاره!»

نایه‌مه‌یل ُ گ ته‌رف ُ تونه‌و بقون. هی‌مائی گیژ و
کشمات بق. تمام ئه‌و خیاله‌یل خوه‌شه‌ه‌یوا بقون. نوورس

وہ لوو خیاوان . چشتی کہفتہ و ہوری . وہ یہہہ و چمائی
بہرق گرتہی . ہہلپہری و وہ ہہر دُ لہپوپر دا وہ ملُ
سہرا!

- «نئی... باوہگہم! مالْم رمیا... ئنق چہرخہگہم؟!»
وہ ہہلپہدرہکی نا دہوا و لہ قہلہقوخانُ ماشینہیل و
نئیہمیل گوما بق .

باوان

هه نای ره سییه پای دار، قلائی سییه گهرجه ئی
رۆچه په پرینگ، له بهرزترین په ل ُ رۆته ل داره و قیژه ئی گه ئی
کرد و باله و گرت. له ینوو رخ چنگ خس له ناوژگی. له پای
دار و لاوا بق. هازئ بریاؤد. گیان هاتۆده چال دئی. مه له قئ
وشک بق. سه رئ، پئستی، قوله یلی، گشتئ ژان کرد. چه وئ
گ ُ که فت له ئاوی. ئرا هچان ُ کولئ خوه شی بقچگله ئی
نۆژه لئ هات و له سۆک دئی مرکه ئی دا. خهنگ رهنگ په پری
بی نزیگ، یه ئی گر هات و نیشه مان ُ لیوه ییل ُ شه ق

شہ قئ۔ بہ لَام چہ وپرتنہ کئ بق۔ ھہ نائ کہ فتنہ و ھو ر
شہ وربہ ینئ گُ و ہلُ خوہ نیا کردؤد، تہ و ہن بردہ ئ۔ گیائی
نیشته تہ کان۔

- «ئرا چوہ ھاتم؟»

بہ لَام زؤزی بہ تالئیہ و بق۔

- «ملُ شکیاگم ئرا کوو بچوودہ و؟ بچمہ و ئرا ئہ و
مالہ؟ ئہ و کاو لیخانہ؟ و ہ خودا قنجگ قنجگمہ و بکہن، گام
نیہ کہ فی!»

دہس دا و ہ گز و جوور کہ یوانوو کہ فتگئ ھہ لسا۔ ژان
لہ ژیرا جوور ماریگ پہیشتیا و ہ قولہ یلیا و گیائی گرتہ و ہر۔
قولہ یلیئ و ہ بئ سلائی بردنہ ئ و رہ و مال۔ یہ کم رزار دارہ یل
مہ یو و زہرہ لوق بق۔ ئیکہ ش سپکوولان بق۔ ئیکہ ش
ورہ و ژوہری تیژئیگ بق، پر لہ ئاسندرپگ و گہ مالذوق ک ری
باریکلہ یگ و ہ زگہ خشی تا لای دیہ کہ خوہ ئ کران۔

مالئیان کہ لگہ خراوہ یگ بق لہ پہرُ ئیلای ئاوا یہ گہ و۔

رہسیہ دہر مال۔ دیوار خہرگی تا ناوقہ ئ رمیاگئ ھہ سار
بق و دو گلہ پووتُ رۆنُ نہ واتئ دپۆن و کوتۆنہ قہ ئ دُ
چووا۔ ئہ و ہیشہ درانہ بق۔ دہنگ خوش خوشُ شیر
دووشینہات۔ شارہ - دالگئ - داشت یہ ئ مانگا لہرگہ یان

دووشی و له ژیر لیوه و ئرا مانگا بهیت خوہنی. تا چه وی
کهفت له دوه، دهسهیلی وسان. بایه و شیر له ژیر
گوانهیل مانگا داو لاه زهردهخهنگی کرد و وهت:

- «رووله خواهش هاتییه! خهیر بوه؟!»

وه نوورسه سهیران. ژیر چهو سهیران گ دی. زانس
چووه له چووهس. سهیران هناس شوپئ هه لکیشا و چی
پشت دا له سون چل چهفت وهره یوانه و. تا پشتی دا له
چو گرینج گرینج به پروه و. هه و ژانه له ینو و هات و گیانی
داوه شکان. لیو کردسه ده مه و وه بی دهنگ نالان. شاره
گر گورج هه لسا. چی وهره و کولنان و دهر مه شکولک
چه کان و جامی دوو هاورد. جام دوو دا دهس دوه ته و
نوورسه ناو چه وهیلی. سهیران جوور داو ل و ساود و جام
وه ده سییه و مه نود. بی یه گ چه و رتنی نووری وه قه لاجه گ
له و هه رایوه ره جوور دیو سییه یگ سا داخستوه مل ئاویا.
شاره وه بی دهنگ وهت:

- «هه م کوشتنه سه د؟!»

سهیران مق بردوده و دل و نوورسه قه لاجه و هتچی
نه وهت. شاره وه خه یزه و وهت:

- «هه م ئه و هوور له خودا بی خه وهره کوشتنه سه د؟!»

سه‌یران هۆچ نه‌وه‌ت. بۆغزه‌گه‌ئ قوتتا دا و چه‌و دا له
 یه‌ک. دُ تک ئه‌سر، وه‌ رۆ گوونایلُ ته‌پُ تووزینیا
 هاته‌و خوار و شانیه‌لی وه‌ هق هق بیده‌نگی هاته‌نه‌ ته‌کان.
 شاره‌ چه‌وی که‌فت له‌ بالُ دریاگ شه‌ق دۆته‌. دا‌ره‌یه‌و
 لاو به‌له‌چه‌ق خۆنین و که‌وه‌و بق سه‌یران گُ دی. چنگ
 خس له‌ ده‌مچه‌و.

- «ئای... که‌سم نه‌م‌نگه‌... یه‌ کامیان داسه‌ لید؟ تفم
 له‌ ده‌رزُ تیولُ. قاتله‌یلُ سه‌رُ ئیمام حسه‌ین بر.»
 باوش دا له‌ سه‌یران و کردنه‌ئ وه‌ گه‌رمه‌شین.
 له‌و دۆره‌یه‌له‌، خوه‌ر جوور مه‌ریز جوواو کریاگ، له‌ بانُ
 قه‌لاجه‌ و لاوا بۆد و مینه‌ی ساتُ خوه‌ئ کرد.
 ئاوا‌ی ئیواره‌ وه‌خت، پر بق ل قال و ته‌پُ تووز.
 په‌سه‌یل له‌ پاچه‌ هاته‌نه‌و. قال شووانه‌یل و قاره‌ئ مییه‌یل و
 زه‌قه‌ زه‌ق بزنه‌یل و سه‌ره‌سه‌رُ خه‌ره‌یل و قه‌یجُ هر
 گه‌ماله‌یل؛ ئاوا‌ی ناۆدنه‌و یه‌ک. تا سه‌ره‌ئ خه‌ر هینز گرت،
 شاره‌ چرچگیاوه‌و و وه‌ت:

- «ئه‌... عه‌لی‌میره‌ هاته‌و!»

گرپگه‌ پئی چی. نووپلان وه‌ بار چیلگه‌و سپیا ناو هه‌سار
 و له‌ شوونئ عه‌لی‌میر شه‌که‌ت و وله‌که‌ت هاته‌و ناو. هه‌ر

دگيان هازيان بريآد و كهفتون. نوويلانم هناسه بره كي
كرد و پرهيل ُ لوتى والهو بون و بهسيان. عهلى مير
بارُ چيلگ له سوكُ ههسار، ژير بان كرد و خه ر له
سوك تر به ساوهو. شان كوول ته كان و تازه ئه وسا
چهوى كهفت له سهيران. سهيران وه ژير چهوهو نوورپس
وه باوگ و وه چرچهو له رزهوهو وهت:

- «ئيواره وه خهيرا!... يا! ميهنگ نه قدا!»

عهلى مير چهوى دا وه پيا و وه ژير لچهو وهت:

- «بان گيان!...»

سهيران له نوورپسن باوگ هتچ دهسگيرئ نه ق. له يينوو
به تالبيهو بو:

- «خوه زيبه و ناتام!»

شاره پر ههفتاوه شپيگ ئاو كرد و كرده ملُ دهسهيل
پياگا. عهلى مير له پوورپهيل قه ق قاچ قاچه يلى سايه يه كا.
چمائ د تيكه چوو بهر ق سايه يه كا. د گومهيل ئاو دا
دهمچهوا. ئاو چركنى له تكُ زنجى، تكتك، تكييا. په پر
كوتره گه هاورده دهما و وهت:

- «كهئ هاتيده رووله»

سهيران وهت:

- «وہرائی پائی ت! ھہ وەرجه یهگ ُ بایدهو!»
و سائی سہر خسہو و خوار. شارہ جامیگ دوو، دا دەس
عہلی میرہو و وہت:

- «ھہم کوپ ُ ئەلماس دق رووی فرووش قہتئی
برپیہسہو!...»

قسیہگ کہئی دەنگئی لەرزئی. عہلیہمیر ھوچ نیہوئشئی.
کاسہو دوو یهئ وچان ھەلقورنئی. دەسئی تیہریدہ دور ُ
دہما و نیشیدہ پەر وەرہیوانہو. شارہ لەینوو ئوئشئی:

- «ئئی دۆت ُ چارہرہشمہ چ گونائی کرد کہفتہ چنگ
ئئی ورازہیلہ؟ ئئی ئاخو وە خەیرہیل ُ بئبنہکووہ. تا پارہکہ
رووی گرتن فرہتن، ئیترنگہ بۆسہ حاجی ئەلماس، ئەلمگہ
رووی بۆہ حاجی ئەلماس! خودا ئراد نہ سازپییاگ!...»

عہلی میر توواس چشتئی بۆشئی. وەلام شارہ گہئ وە پئی
نییا. چراخمۆشیگ گرتہ قہئ سۆنا و لەینووا وپان:

- «خودا ئراد نہ سازئی کلائی عہلی میر. خاس نانئ نایدہ
داوان ُ دۆتہد!»

عہلی میر چہو دا لە یهک و وہ خەیزہو نوورس وە ژن.
ھناسئی ھەلکیشا و وہ ژیر لیوہو وہت:
- «لا... ئلا ... ھہ ... ئیلہ ... لا...»

سه‌یران نوورپس وه دالگ و هشاره دا گُ بکینیده‌ئ. وه لَام شاره، ولکهر نه‌ق. یه‌ئ‌پشت نوورپ کرد و خراو دا. داوام گرتو ئاسمان و کرده‌ئ وه هاوار:

- «ئای ... تفا پۆم ... تفارۆم ... ئِرا چاره‌ئ چه‌فت ۆ دۆته‌م. گشتی ته‌سیر پیاگه بۆ!»
عه‌لیه‌میر وه یه‌ئ‌هه و نارته کیشا:
- «نقد بوور فره وِرا ... که‌م بۆش! ئِرا ته‌خسیر منه؟
«ها؟»

- «گشتی ت بۆد ... وه خودا بۆده قاتلی.»
عه‌لیه‌میر له‌ئینوا سائی سه‌ر کرده و خوار و مق برده و دل. وه لَام شاره ویلکهر ۆ مامله نه‌ق:
- «چه‌نی وه‌تم مه‌که؟ ها! دۆته چه‌نی هاوار و هانا کرد، گووشه لی نه‌ته‌کانی. وه‌تم وه کژی نژی و به‌دبه‌ختیه‌ری قه‌رت ۆ ئه‌لمگه ده‌یمنه‌و...»
سه‌یران وه چه‌وه‌یل پِرا له چرچه و نوورپسه دالگه‌و هه‌رچینگ له‌ج کرده ده‌مه‌و، شاره کووتا نات:
- «ئای ناوخاس گه‌مال باوگ ... ئای ناوی گون درپائی ... ئای ئه‌لمگه، ریامه قه‌ور ۆ ئه‌و باوگده ئِرا کورهد...»

عہلی میر پرشہئی شہرئی ہات . ہہیتاہہیت ہناس
ہہلکیشا و نوورسہ شارہ :

- «ئای ... عہلیہمیر بیئار و بیئبرہت ... ئای
عہلیہمیر! دقہتہم دایدہ خیِّلُ روی فرووشہیل، دقہتہم
فرہتیدہ ئی مانگا فیپن و ئی نوپلان ترنہ!!...»
عہلیہمیر تاگہرئی یہ ئہژنہفت، دہیرییہ و بق . خقن ناو
چہوئی گرت:

- «کورہ نقد بوور! گہمال باوگ!...»
وہ جامہگہئی لای خسہ و کہپوول ژن و جوور گورگ
داوان درپاگ ہہلاماتی برد . چنگ کوتا لہ ناو قز زہرد وقرمز
شارہو گیسہیلئی پہیشتانہ دہسا و داگہئی لہ زہق و وہ ناو
وہ ناو ہہسارا کردہئی لہ کرپ و شارہ قیژان:
- «وہئی ... وہئی ... کافر!..، خودا مہناس! ... یہزید ...
شمر.»

عہلیہمیر چنگ قورگی و چہپالہیلُ سہینئی ہاوردہو
خوار . سہیران وہخت بق زیہلگ بیڑئی . نہزانس چوہہ بکہئی .
- «ئای ... ی ... ی ... وراز! ... کوشتیدہ!»
عہلی میر وہ لہقہ و گورمیچہ دا لہ چل چوو ہشک و
رہق شارہیا و خراو دا دا:

- «شارگ کاولی!... دہلہ ئ جنده!... چ خہرگی بکہمہ
مُ سہرا؟!»

و لہینوو چنگ نا قورگی. شارہ پہلہ پرتی کرد و
نہتؤنس لہ چنگ عہلی میر دہرچوود.

سہیران وہ یہیہو پہرییہ دہسہیل ُ باوگا. مچوولکہیل
تؤسکن و ژہنگن عہلی میر گرت و قہپ کوتا لہ گہر دہسئ.
گاہس گیسہیل ُ دالگئ ویل بکہئ. عہلی میر، یہئ قال کرد
و وہ زرانی پووړانہ رۆ زگ سہیرانا. سہیران قیژہئ ناتمامئ
کرد و لہ ناو ہہسار شووړہو بق. عہلیہ میر کہف کران و
یہئ بہن خراو دا:

- «دہلہ شر! بیخاوهن! ہرچیگ کیشم لہ دہس ُ ت
کیشم! سہر بنہو بمرا! کہم خہرگہ سہری دیرم؟... ویلم
کہن!...»

وہلام ہہگ ُ دہمچہو سییہو بق سہیران دی. سرپکوپہو
بق و نووړس. شارہ، وہ سہر پہئ پہتی و قژ داپشیاگ و
دہ و لچ خونئ، وہ مل جنازہئ سہیرانا شین کرد. ہاوسایل
لہئ ہہمگہ یژ و ولنگ و نووړ و نزا داپشیان. ژنہیل
سدہیران ہیژ دان. نقئ چؤد لہ بہن. چمائ سان گہورائ
چہنہ قہلاجہ وہ باندلییہو بق. شارہ قیژان:

- «وهئ... وهئ... وهئ... بؤده تيرُ تفتهنجيهوا!...
وهئ... وهئ... دؤهته كوشت! يهزید دؤهت كوشت! يهئ جا
كوشئ كرد!... وهئ... وهئ...»

ژنهيل ئاو پاشاننه دهچه و سهيرانا. قورينج گرتن. وه
زيله دانه لئ. سهيران نيمه گيان بال چه و از كرد:
- «ئه... ئه... ئه...»

ئلاورد. وهلام هوچ ئه و بان ناورد. عهلىمير بهتالييهو
بؤد. نوورس وه دهمچه و دؤهت ك بؤده خوم كهو. يهكئ له
ژنهيل كلوانكئ خسه ناو جامئ ئاو و رشاننهئ قورپگ
سهيرانا. عهلىمير وه يهيهو وه هر دُ له پوور دا ملُ
سه را و كردهئ وه بوورُ بارُ:

- «ئاي... روولّه بهدبهختهگم... ديهه چق وه دهسُ
خووم كوشتمه د. هايى خواهيشكه!...»

وه تهپ تهپ لهئ لاس تازهئ مانگا سايه سهر و ريشا.
هاوسايل دهسئ گرتن:

- «ويلم كهن! ئاي... خواهيشكه... چ باوانئ هاتئ؟
چق هاتمه پيريدهو؟... چ كاوپئ له وهرُ پاد سهر پريم!»
سهيران كه م هاتهو خوه. وه ئلاجهوهو نوورسه
ئايه مهيل. شاره گرتهئ وه باوشه و وه ملييا سؤهتگ

سۆه تگ گیرس . هاوسایل قهیر فره یگ له عهلی میر وپراوه
 کردن و چینه و سه ر مآل و زنه ی خواه یان . عهلی میر سه را
 پا لاسین - دهسه هیژدنگ، پشت داوگ له کوول
 وهره یوانه گه و . چه وه یلی قرمز و بۆن و ده رپوو قیاون .

مق بردۆگه و دل و نوورس وه قه لاجه . شه و ، جوور پالآن
 سییه ئ قورسی هات و که فته مل مآل کلای عهلی میرا . مانگا
 نوورسیاه عهلی میر و چمائی تووای گلیه ی بکه ئ قوورپان .
 نووپالآن له سۆک هه سار ، وهر گون کردۆده و بان و جوور
 چشتی گ تۆله کی بکه ئ ، پلیگ دا وه خواه ئ و کرده ئ
 زاته ئ زات . شاره و سه یران ، وه چرچه و له رزه ، چمائی دهنه
 لای خوولینگا ، دانه لای عهلی میرا و سرپانه وتاق ته نگ و
 تیه ریکیگه و .

دوکوتشه وار ، سه یران وه بیده نگ ، نز پا چنی و هاته ناو
 هه سار . مانگاشه و بۆ . قیرقار قورپوا قه یل و قه یچ ه ر
 گه هاله یل ؛ ناخون کیشا رق سپکوری شه و ا . سه یران نوورسه
 ئه سا مانگاشه یه یل وهل مناله یلا ، له ناو زهل زۆل ، برنداس
 و پۆنگه ئ له ئاوی هشار هشار و تیرموو تیرموو کردن .

- «تیرموو تیرموو!!»

- «هه م نارجه و هه م ليمووا!...»

- «هايده كوو؟؟»

شه ور و به ئ ُ ناو ر ئ، هورمانه يل ُ منال ئ له هور و
برد و هاته و خوه ئ. هه م ته وه ن برده ئ. رخ چق شووگ
ئازاي گيان ئ داوه شكانود. سه ر ئ وه مق. له دوه شه وه و هوج
نه خواردو. وه لام ورسگ ئ نؤ. گيان ئ گشت ئ ژان كرد. زانس
هه م گول ُ سوو، ئه وه ل وه زووان خوه ش كه فنه خپر ئ
دل ئيا ئ بكه ن و كل ئيه و بكه ن. ئ ئكه شى وه زووريش بؤه،
كلای على مير ره وه ني ئ كه ئ. مانگا كه پسائ قاوش كرد. وه
كزيگه و نوورپسه سه ئران و قورپان. خه ره كه ئرا خوه ئ له
سوگ هه ساره گه ه وه لاپيه ناوه كه فتؤد و چمائ له
هورشه ئ كار سوو بؤ. ره سن سييه و بازگ ئ، جوور هه فئ،
خلائف داؤده ده ور ُ چيلگه يل سوگ ُ هه ساره و.

گول سوو شاره وه ل ئه وه ل قوله ئ كه له شئرا، له خه وا
هات. سه ئران له وناق نه ق. كولينك ئ خسه شانان و چئ ئرا
سه ر كيه نئ. له پائ كيه نئ قيرژه ئ به رزئ كرد و وشك ئه و
برد. جنازه ئ سه ئران. وه قه ئ دا ُ قئا، وه ل ُ نه رمه وائ
سووا ئرا خوه ئ تاوه تاوه كرد.

سوو

دۆت، له پسا وهل ۆ وه یلکانیگا بازی کرد .
وهت: «با! مداد رهنگییه گانم، فره کوله و بۆنه!»
کور، له وهیشت ۆ تور بیئز چراخ مۆشی، مه خش تۆسا .
پیایگ، هلاژیاۆد . رادۆنی ناۆده بان ۆ زگه و .
ژن، له پسا خاوپۆن درس کرد .
دۆت وهت: «با! مداد رهنگییه گانم...! سوو ئپام...!»
ئیکهش، تییارهیل هاتن و... دی هۆچ مداد رهنگیگ
کوله و نهۆ!

شہر 2

تیارہیل، چۆنہ ریہو. گہردہچۆچانہیل ڏوڏ و ٺاگر،
زوانہ کیشان و زوو خواردن و چين وره و ٺاسمان. گه مال
دهو کرد. بڙيگ ٺايه م، چوو و کوچگ وه دهس، ناقن له
شونئ. گه مال دهس ڀڙياگئ وه دهمييه و بق، دهسيگ
ساتئ له گهر ڀڙي بق. ساتيگ له بان ڪاتي
خر ڀڙيا هاتود. گه مال، وه ناو ڪهل و کوولانهيل ڀڙا
دهو کرد و بڙيگ ٺايه م له شونئ...

2 - جنگ.

ده زونكهيل تلا

له شار، ئاگر ته نوره كيشا. ژن وه چادرُ سييه يگه و،
هه ره سناك ده و كرد. چادره گه ئ وه خاك و خول و خونته و
بق. له پائ ديوار يگ وسا. نه تل ئاو بق و هناسه پره كي كرد.
له ژيرُ چادر خون تكييا. شار رشيا وده يه كا. ژن
پرقيا توگ.

يه كي وه ت: «خوه يشكه! زه خمي بو ده؟»
يه كُ تر وه ت: «چما ئ ته ركه ش خوار ديه!»

ئەو ەكە وەت: «نووائى ماشينىڭ بگرن! خۇن ۋ فرەيگ له
 لى چىيە!»
 مەردم، چەتەلمەي³ دەورئى دان. ژن وە چەو ەيل ۋ
 ەلبزپكىياگ، نوورسە پىيان. وە يەيھە و قىژان. تەلىسەگەي⁴
 دەسئى ك له ژيىر چادر شارىدودەو، خسە زەق و ەلپەداوان
 نا دەوا. چەن نەفەر چيىن ورەو تەلىس. دەسئىگ له ناويى
 بق. دەس ۋ بريائى خۇنالىيىگ، وەل ۋ پەنج گلە دەزقونك ۋ
 تالايآ!!

³ - ەلئقە دان.

⁴ - زەنبىل.

چاویله

دهنگ ډډی چیرچار ته به قه و قال راو منالهل، کلاس
ناؤدهو یهک. وه یه یهه و یهکی له ناکاوا دهس نا دهراهگه یا و
هاته و ناو. ماموستای ریازی بق. گشتی هه لسان و راس
وسانه پاوه و زاق نوورسپنه پی. ماموستا، سه ری ته کان دا
و ملی له قان. فچ گوړ و قرم قال کلاس - چمان کوچگ
بخه یدهه قیره ی قورواق - وهل هاتنییا خهفت و گشتی نز
له خوه یان برین. ماموستا هشک و رهق، دهس نا پشت و

رق ئه وکلاس وسا . وه ئه غم تیه لیه و، سهر له قانه چه پ ٠
 راسا و دهم له وس توشته کرد و لهچ کرده دهمه و له پشت
 شیشه یل ٠ قوراته دار چاویله، وه جاره و نوورسه مناله یل .
 وه خه یزه و وه ت:

- «اینجا کلاس درسه یا حمام زنانه؟ سر و صداتون تا

پایین اومده!»

ئیکه ش نوورسه قه وارات مناله یلا و وه داخه و چه ن جار
 سهر له قان . له و ئاخره، له سوک کلاس چه وئ هاته مل ٠
 خوینکاریگا، چوارشانه و بالابه رزک چاویله ئ سییه یگ،
 ناوده بان چه و . ماموستا، گرئ مقییه و برد و دگان یل
 جهرانه مل یه کا و هناس پر له جار یگ هه لکیشا و زاق
 نوورسه پی . له بان پاشنه ئ پا خر یگ خوارد و چی نیشه
 پشت مه یزه گه . وته له یه کن هیز نه گرت . گشته بیده نگ
 دانیشتون و ههر کهس وه چشته خوه ئ خله تان .

ئه وه له یل سال بق و زوورم بازئ له ماموستایل،
 سامییان سه نگین بق . وه تاییه ت ک ئ ماموستا، له ئ دوو
 سی جاره ک هاتوده کلاس، له جی په یشروودان و ناسین ٠
 مناله یل، نیشان داود ک ئایه م ئه غمته ل و جیبه و یگه و
 مه یله وار نییه گ ٠ وه رق خوه شه و وه ل ٠ مناله یلا هاوقسیه

بود و نوورپسه قهئ تهخته په شا. له و دهرز ټیول تهخته
 وه خهت ریک و پیکینگ تو ساؤد: «زنگ جبر». له ژیریه و
 مه عادلئه چهن مه جهولینگ، وه چه پیچه واشه و هله په له
 وه خهت ټیول نارپکیگ، هله لکریاؤد. مه عادلئه جهله سهئ
 وه رین. ماموستا خوهئ داؤده منالهل و ئمروو قرار ناؤد له
 لیان پرسیرئ بکه ید و دپه که و بکه ید، بزانی کی فره زامه
 کیشاس و دهرس خوه نییه؟ خوینکاره یل نز له خوه یان
 برقن و نوورپسنه قهئ تهخته. ماموستا جوور چشتی ک هه
 په لپ پاتار بگرید و مینه ی مدوو بکهئ وه قه شمه ریبه و،
 بزه خه نگی کرد و وهت: «این شاهکار کدام مغز معیوبه؟ این
 خط خرچنگ قورباغه ای مال کدام دامشمند کلاسه؟»
 بیده نگی قورسینگ که فتوده مل ټیول کلاسا. چمان چنگ
 ناؤده قورگ منالهل. گشتی رهئ دللیان هات و تاوانبار.
 سائ سهر خسونه و خوار. ماموستا له ینوو وهت: «واقعا
 شاهکار کرده! حالا کار کدام نابغه س؟»
 ئیکه ش وه یه په و ناوشاخان دا له یهک و خوریا مل
 منالهل: